

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
Factors influencing Decision Making to Invest in the Provident Funds
of the Officers of the Office of the Rubber Replanting Aid Fund

สังวร สุ่มมาตย์
SUNGWORN SUMMAT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเงิน (บัณฑิตศึกษา) คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
Factors influencing Decision Making to Invest in the Provident Funds
of the Officers of the Office of the Rubber Replanting Aid Fund

สังวร สุ่มมาตย์
SUNGWORN SUMMAT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเงิน (บัณฑิตศึกษา) คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์   ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของ
พนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
ชื่อ นามสกุล   นายสังวร สุ่มมาตย์
ชื่อปริญญา   บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา   การเงิน
คณะ   บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา   ดร.ยิ่งเกียรติ ผู้เจริญวิบูลย์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....
.....ประธานกรรมการ
(ดร.ปริญญา มากลีน)

.....กรรมการ
(ดร.พิชชญาณ์ คุนเนโกะ)

.....กรรมการ
(ดร.ยิ่งเกียรติ ผู้เจริญวิบูลย์)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้นับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....
.....คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(ดร.ปริญญา มากลีน)

วันที่ 1 เดือน มิ.ย พ.ศ. 2559

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ชื่อ นามสกุล นายสังวร สุ่มมาตย์

ชื่อปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชา และคณะ การเงิน (บัณฑิตศึกษา) คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสภาพแวดล้อม และประสิทธิภาพการลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ พนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ส่วนกลาง) จำนวน 341 ราย โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) และสถิติการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic Regression Analysis) ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ความรู้และประสิทธิภาพการลงทุน ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน ความเสี่ยงการลงทุน เศรษฐกิจ การเมือง ที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การลงทุน, กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ, การตัดสินใจ

Thesis Title	Factors influencing Decision Making to Invest in the Provident Funds of the Officers of the Office of the Rubber Replanting Aid Fund
Author	Mr. Sungworn Summat
Degree	Master of Business Administration
Major program	Finance
Academic Year	2015

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the personal and environment, and investment experiences factors influencing decision making to invest in the provident funds of The Office of the Rubber Replanting Aid Fund's Staffs. The sample consisted of 341 persons from Rubber Replanting Aid Fund's staffs at Bangkok office (central region). The research instrument was a questionnaire and using the descriptive statistic such as mean, percentage, standard deviation, to analyze the data, and Exploratory Factor Analysis : EFA and Binary Logistic Regression Analysis to test the hypothesis.

The results of the study found that sex, age, the knowledge and investment experiences, the risks of investment, the economy, the politics differences influencing the decision making to invest in the provident funds of The Office of the Rubber Replanting Aid Fund's Staffs at statistically 0.05 significant level.

Keywords: Investment, Provident Fund, Decision

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมของ ดร.ยิ่งเกียรติ ผู้เจริญวิบูลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.ปริญญา มากลิ่น และ ดร.พิรุณญาณ์ คาเนโกะ คณะกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาใช้เวลาอันมีค่าคอยให้คำปรึกษา แนะนำ และ ช่วยกรุณาให้แนวทางในการปรับปรุงการวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณบุคลากรสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ส่วนกลาง) ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ทำให้วิทยานิพนธ์ เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ที่ให้ข้อมูลทุกๆ ท่าน ผู้ที่มีชื่อในเอกสารอ้างอิง คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ เพื่อนๆ ผู้ร่วมสถาบันทุกท่าน ที่ช่วยชี้แนะแนวทาง และบิดา มารดา และบุคคลในครอบครัวที่ คอยเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ขอมอบให้แก่บิดา มารดา ครู อาจารย์ เพื่อนๆ ปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจ และผู้ที่สนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำ สวนยาง ซึ่งอาจก่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

สังวร สุ่มมาตย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 ขอบเขตการวิจัย	4
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.6 นิยามศัพท์	6
2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	8
2.2 ความเป็นมาและลักษณะของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	40
2.3 สมมติฐานในการวิจัย	42
2.4 งานวิจัย วรรณกรรม และบทความที่เกี่ยวข้อง	
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	44
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
3.3 การทดสอบเครื่องมือ	47
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	49
3.5 สมการวิจัย	49
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติในการวิเคราะห์	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา	54
4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ	59
4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	63
4.4 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก	64
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	75
5.2 ข้อจำกัดของการวิจัย	77
5.3 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย	78
5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	78
เอกสารอ้างอิง	80
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	85
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่น	93
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ	98
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก	102
ประวัติการศึกษาและทำงาน	105

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการศึกษา	5
2.1	การวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเมือง	34

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
2.1	อัตราการจัดเงินสะสมและเงินสมทบของพนักงาน	41
3.1	ขนาดของประชากร	45
3.2	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	48
4.1	ค่าความถี่ และค่าร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	55
4.2	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	57
4.3	ค่าสถิติของไคเซอร์-ไมเยอร์-โอลคิน (KMO) และค่าสถิติของบาร์ทเลทท์ (Bartlett's Test of Sphericity)	59
4.4	จำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ค่าร้อยละของความแปรปรวน และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมในแต่ละองค์ประกอบ	60
4.5	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแบบสอบถาม โดยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax)	61
4.6	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงความสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	63
4.7	ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของสมการ	64
4.8	เปอร์เซ็นต์ของการพยากรณ์ถูกต้องของสมการถดถอยโลจิสติก	66
4.9	ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก	67
4.10	ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกด้านสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ลงทุน	68
4.11	สรุปผลทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การลงทุน	74

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นับได้ว่าเป็นความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการดำรงชีพของประชาชนในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ต้องปรับระดับประกอบตนเองให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในขณะปัจจุบัน มีสาเหตุมาจากการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่มุ่งจะรักษาอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราสูง จึงทำให้มีการพึ่งพาปัจจัยภายนอกประเทศเกินสมควร จากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจปัญหาต่างๆ เหล่านี้ทวีความรุนแรงมากขึ้น หากไม่มีการปรับปรุงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนการแก้ไขนโยบายเศรษฐกิจหลายๆ ด้านอย่างมีระเบียบแบบแผน ปัญหาเหล่านี้ก็จะยิ่งสะสมเพิ่มพูนขึ้นจนยากที่จะแก้ไข

การออมเงินของประชาชนเป็นกลไกอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศ ทั้งในด้านการขยายตัวและการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ ในด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การออมเป็นรากฐานและเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการลงทุน โดยการนำเงินออมที่มีเป็นทุนในการพัฒนาประเทศ จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการจ้างงาน สร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน ทำให้ประชาชนมีรายได้และการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเจริญเติบโตขึ้นตามไปด้วย

ด้านเสถียรภาพ การออมช่วยลดความรุนแรงจากความผันผวนทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการมีเงินออมในระดับสูงจะทำให้การลงทุนในประเทศไม่จำเป็นต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศมากนัก แม้อยู่ในช่วงเข้าสู่ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ประเทศยังสามารถพึ่งพาเงินออมในระบบเศรษฐกิจได้ องค์ประกอบของการออมภายในประเทศที่สำคัญประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ การออมภาคครัวเรือน การออมภาคธุรกิจเอกชน และการออมภาครัฐ (กอบศักดิ์ ภูตระกูลและคณะ, 2548)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการออมของประเทศยังอยู่ในระดับต่ำมาอย่างต่อเนื่อง มาจากปัจจัยหลายประการเช่น 1.)การที่ประชาชนไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการออม 2.)การขาดช่องทางออมเงินการเข้าถึงเครื่องมือการออมได้ยาก 3.)การขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการ

ออมเงิน การบริหารเงินออมให้เกิดดอกผลเพิ่มขึ้น และ 4.) การขาดความรู้เรื่องการลงทุน ซึ่งควร จะให้ความรู้กันไป (สุวัฒนา ศรีภิรมย์, 2551) ดังนั้น รัฐบาลไทยผู้เป็นฝ่ายบริหารประเทศควรให้ ความสำคัญของการออมเงินเพื่อทำให้เกิดความตระหนักในคุณค่าและประโยชน์จากการออม ของประชาชน โดยส่งเสริมให้มีทัศนคติที่ดีและร่วมสร้างค่านิยมใหม่ให้เกิดขึ้นกับสังคมไทย คือ วัฒนธรรมการออมภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยและส่งเสริมให้เกิดนิสัยรักการออมเกิดการ ปฏิบัติอย่างมั่นคงและยั่งยืนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและประเทศชาติ สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) และ พรบ.กองทุนการออมแห่งชาติ จึงได้เร่งดำเนินนโยบายรณรงค์ประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้เกี่ยวกับการออมอย่างต่อเนื่องโดย มุ่งเน้นระดมเงินออมแบบผูกพันระยะยาว (Contractual Saving) ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายหลักในการ สร้างวินัยในการใช้จ่าย การเก็บออมและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นทางเลือกหนึ่งในการเสริมสร้างการออม ที่มุ่งเน้นให้ผู้มี เงินเดือน หรือค่าจ้างทำการออมแบบผูกพันระยะยาว(Contractual Saving) เมื่อไว้ใช้ยามเกษียณ เมื่อลาออกจางาน หรือเมื่อเสียชีวิต ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ประกอบกับ ทั่วโลกกำลัง เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ อันเป็นผลมาจาก ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์ซึ่งทำให้ประชากรมีอายุเฉลี่ยสูงขึ้น และผลจากการ วางแผนครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้อัตราการเกิดลดลง โดยข้อมูลจากสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดการณ์ปริมาณประชากร วยสูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) ในปี 2533 ปี 2543 ปี 2553 ปี 2563 และปี 2573 พบว่า ประเทศไทย มีจำนวนและสัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเห็นได้ชัด โดยปี 2533 สัดส่วนประชากร สูงอายุคิดเป็นร้อยละ 7.36 ของประชากรรวม ในปี 2543 ปี 2553 และปี 2563 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.38 ร้อยละ 19.67 ร้อยละ 17.5 ตามลำดับ และในปี 2573 เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 25.12 ซึ่งเป็น ผลจากการที่ประเทศไทยประสบผลสำเร็จในนโยบายด้าน ประชากรและการวางแผนครอบครัว ทำให้อัตราเกิดลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้โครงสร้างประชากรของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป สู่โครงสร้างแบบผู้สูงอายุ หรืออาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในอาเซียนที่เข้าสู่การ เป็นสังคมสูงวัย (Aging Society) การเป็นสังคมสูงวัย คือ การที่มีจำนวนผู้สูงอายุหรือประชากร อายุ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มสูงขึ้นจนมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ในขณะที่วัยเด็กและ แรงงานลดน้อยลงเรื่อยๆ จึงส่งผลกระทบต่อสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ทำให้ต้องมีการจัดระบบการดูแลผู้สูงอายุในระยะยาวให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งเรื่องการจัดสรร ทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัด

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ.2530 และฉบับแก้ไข โดยได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนเข้าเป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2538 ซึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งในการส่งเสริมการออม เป็นกองทุนลักษณะที่ลูกจ้างและนายจ้างร่วมกันจัดตั้งขึ้นด้วยความสมัครใจ โดยเน้นการออมแบบผูกพันระยะยาว (Contractual Saving) กล่าวคือ สมาชิกต้องจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 -11 ของเงินเดือนในแต่ละเดือน แต่ไม่เกินอัตราเงินสมทบที่สำนักงานกำหนด สมาชิกสามารถเปลี่ยนแปลงอัตราเงินสะสมได้ปีละ 2 ครั้ง สำหรับเงินสมทบจะใช้ตามประกาศกระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมทบของรัฐวิสาหกิจ โดยจะเป็นหลักประกันให้สมาชิกกองทุนให้อุ่นใจได้ว่าจะมีเงินก้อนไว้ใช้เมื่อเกษียณอายุ เมื่อลาออกจากงาน หรือเมื่อเสียชีวิตแล้วจะตกทอดไปยังครอบครัวได้อีกด้วย ซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องมือตัวหนึ่งในการให้สวัสดิการของนายจ้าง นอกเหนือจากค่าแรงที่ได้รับประจำโบนัสหรือสวัสดิการอื่น ๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ลูกจ้างอยู่กับนายจ้างนานขึ้นอีกด้วย เงินที่นำเข้ากองทุน จะถูกบริหารโดยนักลงทุนมืออาชีพที่เรียกว่า (“บริษัทจัดการ”) เพื่อให้เงินนั้นออกดอกออกผลเพิ่มขึ้นเป็นประโยชน์ให้กับกองทุน และสมาชิกของกองทุน ซึ่งการบริหารเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนั้นได้มีการปรับปรุงแนวทางดำเนินการที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและแก้ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของกองทุน เพื่อให้ลูกจ้างสามารถออมเงินได้อย่างเพียงพอและต่อเนื่องมาโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งเมื่อปีพุทธศักราช 2527 จนปัจจุบันได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2558 (ฉบับที่ 4) ซึ่งมีสาระสำคัญคือลูกจ้างสามารถจ่ายเงินสะสมในอัตราที่สูงกว่านายจ้างจ่ายเงินสมทบได้ ในกรณีที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ สาธารณภัย หรือเหตุการณ์ใดที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจออกประกาศให้ลูกจ้างหรือนายจ้างหยุดหรือเลื่อนการส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเข้ากองทุนได้ ปรับปรุงหลักเกณฑ์การนำเงินสะสมและเงินสมทบไปลงทุนหรือหาผลประโยชน์สำหรับลูกจ้างที่ไม่ได้แสดงเจตนาเลือกนโยบายการลงทุน ตลอดจนปรับปรุงวิธีการบันทึกรายได้ของกองทุนประเภทกองทุนหลายนายจ้างและแก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายเงินจากกองทุนแก่ลูกจ้างที่สิ้นสมาชิกภาพเพราะออกจากงานให้สามารถขอรับเงินจากกองทุนเป็นงวดได้

พนักงานที่เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการลงทุนและการวางแผนการออมเงินที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เป็นสมาชิกเล็งเห็นถึงประโยชน์จากการลงทุนและมีความรู้ความเข้าใจถึงผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนและประโยชน์ที่พึงได้รับเมื่อออกจากงานหรือเกษียณอายุราชการ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ว่ามีปัจจัยใดเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจ หรือมีปัจจัยอะไรที่พนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางคำนึงถึงในการตัดสินใจ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการออมของพนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบายทางเลือกที่เหมาะสมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตลอดจนเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้พนักงานได้ตัดสินใจในออมเพื่อประโยชน์ในอนาคต และยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับองค์กรต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาแนวทางการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในช่วงปี 2558

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและด้านสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การลงทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในช่วงปี 2558

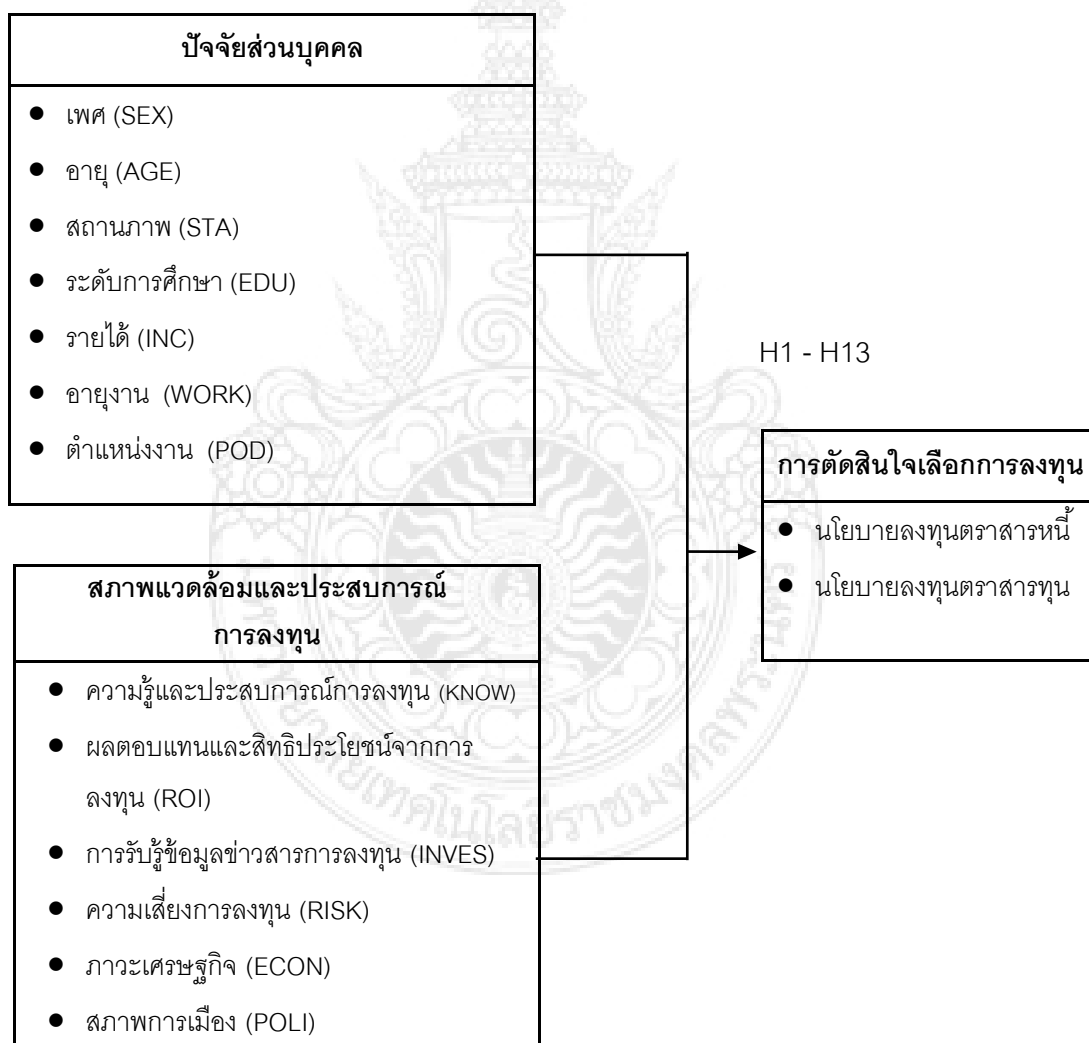
1.3 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะทำการศึกษาจากกลุ่มประชากรของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางในสำนักงานกลาง (กรุงเทพฯ) จำนวน 341 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2558 ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง) โดยใช้การวิเคราะห์ Binary Logistic Regression

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง สามารถสรุปแนวคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เพื่อให้เป็นแนวทางการตัดสินใจลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

1.5.2 เพื่อเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย และส่งเสริมให้พนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง ลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพต่อไป

1.6 นิยามศัพท์

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะเฉพาะของบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อายุงาน ตำแหน่งงาน

การตัดสินใจเลือกลงทุน หมายถึง กระบวนการเลือกโดยมีทางเลือก 2 ทางคือ

1) นโยบายลงทุนตราสารหนี้ และ 2) นโยบายลงทุนตราสารทุน

สภาพแวดล้อมและประสบการณ์การลงทุน หมายถึง สภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 1.) ความรู้และประสบการณ์การลงทุน 2.) ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน 3.) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน 4.) ความเสี่ยงการลงทุน 5.) ภาวะเศรษฐกิจ 6.) สภาพการเมือง

ความรู้และประสบการณ์การลงทุน หมายถึง ความรู้ ความชำนาญในการลงทุน และติดตามข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจการลงทุนมืออย่างเป็นระบบ

ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน หมายถึง อัตราของส่วนของผู้รับจากกระแสเงินสดจากผู้ลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะได้รับ และสิทธิประโยชน์จากการลงทุนเช่นประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน หมายถึง กระบวนการรับรู้ที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพผ่านทางวารสาร โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ระบบสารบรรณ อิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน การโฆษณาในหนังสือพิมพ์ หรือจากบุคคลใกล้ชิด

ความเสี่ยงการลงทุน หมายถึง ความไม่แน่นอนของเงินต้นรวมทั้งผลตอบแทนที่คาดหวังว่าจะได้รับ

ภาวะเศรษฐกิจ หมายถึง องค์ประกอบต่างๆที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจของประเทศและมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการลงทุนได้แก่ อัตราเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ภาวะเงินเฟ้อ และค่าคุ้มครองอัตราดอกเบี้ยธนาคาร การเปลี่ยนแปลงดัชนีตลาดหลักทรัพย์ภายในประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาท

สภาพการเมือง หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเมืองภายในประเทศ ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการลงทุนได้แก่ เสถียรภาพของรัฐบาลและความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยฉบับนี้ ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ผู้วิจัยจึงได้ทำการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 ความเป็นมาและลักษณะของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
- 2.3 สมมติฐานในการวิจัย
- 2.4 งานวิจัย วรรณกรรม และบทความที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ประชากรศาสตร์ หมายถึง การวิเคราะห์ทางประชากรในเรื่องขนาดโครงสร้าง การกระจายตัวและการเปลี่ยนแปลงประชากรในเชิงที่สัมพันธ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอื่นๆ ปัจจัยทางประชากรอาจเป็นได้ทั้งสาเหตุและผลของปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2538) อธิบายเกี่ยวกับลักษณะด้านประชากรศาสตร์ (Demographics) ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนตลาด ลักษณะด้านประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญที่ช่วยกำหนดตลาดเป้าหมาย ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. เพศ สามารถแบ่งแยกความต้องการของผู้บริโภคได้ โดยดูเพศของผู้บริโภคเป็นหลักในการตอบสนองความต้องการซึ่งเป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนตลาดที่สำคัญ เพราะปัจจุบันนี้

ตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคมาก เพศที่แตกต่างกันมักจะมีทัศนคติ การรับรู้ และการตัดสินใจในเรื่องการซื้อสินค้าบริโภคต่าง ๆ กัน

2. อายุ กลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกันย่อมจะมีความต้องการในสินค้าและบริการ ที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มวัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่ และชอบสินค้าแฟชั่น กลุ่มผู้สูงอายุจะ สนใจสินค้าเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัย นักการตลาดจึงใช้ประโยชน์จากอายุเป็นตัวแปร ด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน และได้ค้นหาความต้องการของส่วนตลาดส่วนเล็ก (Niche Market) โดยมุ่งความสำคัญที่ตลาดอายุส่วนนั้น

3. สถานภาพครอบครัว ลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ การเข้าสู่ชีวิตสมรส (อายุแรก สมรส) การแตกแยกของชีวิตสมรส (อันเนื่องมาจากการตาย, การแยกกันอยู่, การหย่าร้าง) และ การสมรสใหม่ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541) สถานภาพสมรสเป็นคุณลักษณะทาง ประชากรที่สำคัญที่เกี่ยวกับเรื่องทางเศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย ประเด็นสำคัญที่สุด ในการศึกษา เกี่ยวกับองค์ประกอบเกี่ยวกับสถานภาพสมรสของประชากร คือ ประเภทของสถานภาพสมรส องค์การสหประชาชาติได้รวบรวมและแบ่งแยกประเภทของสถานภาพสมรส ได้แก่ 1.) โสด 2.) สมรส 3.) หม้ายและไม่สมรสใหม่สถานภาพสมรส มีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจของบุคคล คนโสดจะมีอิสระทางความคิดมากกว่าคนที่แต่งงานแล้ว การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ จะใช้เวลา น้อยกว่าคนที่แต่งงานแล้วเนื่องจากไม่มีภาระผูกพัน หรือคนที่ต้องอยู่ในความรับผิดชอบมาก เท่ากับคนที่แต่งงานแล้ว

4. รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ (Income Education and Occupation) เป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดส่วนของตลาด มีแนวโน้มความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันในเชิงเหตุ และผล ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงบุคคลที่มีการศึกษาต่ำโอกาสที่จะหางาน ระดับสูงยากจึงทำให้มีรายได้ต่ำ ในขณะที่เดียวกันการเลือกซื้อสินค้าที่แท้จริงอาจเป็นเกณฑ์ รูปแบบการดำรงชีวิต ค่านิยมอาชีพ ระดับการศึกษา ฯลฯ นักการตลาดจะโยงเกณฑ์รายได้รวม กับตัวแปรทางด้านประชากรศาสตร์ด้านอื่น ๆ เพื่อให้การกำหนดตลาดเป้าหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มรายได้ต่ำอาจเกี่ยวข้องกับเกณฑ์อายุ และอาชีพพร้อมกัน

ส่วนการวิเคราะห์ทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographics) (สถาบันพัฒนา ความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) หลักการวิเคราะห์ในรูปแบบ Demographics เป็นการวิเคราะห์ห้ถึงกลุ่มประเภทบุคคลจากคุณสมบัติส่วนตัวโดยการวิเคราะห์จะพิจารณา ตัวแปรสำคัญ 2 ด้าน ประกอบด้วย รายได้และความมั่งคั่ง (Income & Wealth) และช่วงอายุ (Life Cycle) จะแบ่งนักลงทุนออกได้เป็น 4 ประเภท ตามช่วงอายุ ดังนี้

1. ช่วงเริ่มทำงาน (Accummulation Phase) คือ ช่วงที่เริ่มสะสมทุนทรัพย์ผู้ลงทุน ต้องการซื้อสินทรัพย์รายการใหญ่ เช่น รถยนต์ บ้าน ที่ดิน ฯลฯ มีรายได้น้อยแต่สม่ำเสมอ นักลงทุนกลุ่มนี้อาจได้ผลตอบแทนสูงๆ ก็ต้องยอมรับความเสี่ยงที่สูงด้วย

2. ช่วงการงานมั่นคง (Consolidation Phase) คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงมีรายได้สูงกว่ารายจ่าย คือมีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินที่มีลดลงจนใกล้ชำระเสร็จสิ้น เพราะนักลงทุนในช่วงนี้จะลดความเสี่ยงและคำนึงถึงความมั่นคงมากขึ้น

3. ช่วงวัยเกษียณ (Spending Phase) คือ ช่วงของชีวิตที่มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือไม่มีภาระหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่ก็มีรายได้จากกองทุนที่สะสมและลงทุนไว้ สามารถดำรงมาตรฐานชีวิตเช่นเดิม

4. ช่วงปลายชีวิต (Gifting Phase) คือ ช่วงที่มีทรัพย์สินมากเกินกว่าจะใช้หมด จึงมีเหลือเผื่อแม่เจ้าจุนให้แก่ผู้อื่นได้ ซึ่งจะส่งผ่านไปให้แก่ทายาทในที่สุด

จากแนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรของลักษณะประชากรศาสตร์ สรุปได้ว่าปัจจัยด้านประชากรศาสตร์เป็นปัจจัยที่นิยมนำมาใช้ศึกษากันมากที่สุดในการแบ่งส่วนการตลาดตามกลุ่มผู้บริโภค โดยอาศัยตัวแปรศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ศาสนา ขนาดครอบครัว หรือวงจรชีวิตครอบครัวนั้น นำมาวางแผนกำหนดกลยุทธ์สร้างความต้องการหรือจูงใจ ให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อให้เข้าถึงและตรงกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรงมากที่สุด ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ สถานภาพทางการสมรส ระดับ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน อายุงานและตำแหน่งงาน

ลักษณะ ฐานการกร (2553) ได้ศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนของผู้บริโภค: กรณีศึกษากองทุนรวมหุ้นระยะยาวของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด ผลการศึกษา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการซื้อกองทุน ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้และสถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับประเภทกองทุนที่เลือก ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้มีความสัมพันธ์กับการลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนอื่น ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้มีความสัมพันธ์กับปริมาณในการซื้อ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและอายุ มีความสัมพันธ์กับสถานที่ทำการซื้อ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และสถานภาพการสมรสมีความสัมพันธ์กับ

ช่วงเวลาที่ยี่สิบ ๑๕ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สำหรับปัจจัยด้านการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อมากที่สุดคือด้านผลิตภัณฑ์ในด้านการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี รองลงมาได้แก่ ด้านสถานที่ในการจัดจำหน่ายในด้านความสะดวกของการลงทุน ด้านบุคลากรในการได้รับคำแนะนำจากพนักงานขายหน่วยลงทุน ด้านการส่งเสริมการตลาดในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ดีและมีการจัดโปรโมชั่นของสมนาคุณตามลำดับ

กนกอร น้ำสมบูรณ์ (2550) ได้ศึกษาการตัดสินใจออมเงินกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ผลการทดสอบสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า อายุ สถานภาพสมรส รายได้ของครอบครัว จำนวนปีที่ทำงาน ตำแหน่งงาน การรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนฯ และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากกองทุนฯ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ แต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุนฯ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออมเงินกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน

ความหมายของการลงทุน

การลงทุน หมายถึง การกันเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กันเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อและคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต จีรัตัน สังข์แก้ว (2544) ในตลาดการเงินปัจจุบัน มีทางเลือกสำหรับการลงทุนให้เราเลือกมากมาย ทั้งสินทรัพย์ทางการเงิน (Financial Assets) ประเภทพันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นทุนกองทุนรวมประเภทต่างๆ หรือสินทรัพย์ที่จับต้องได้ (Tangible Assets) เช่น ทองคำ ที่ดิน อาคาร เพชรนิลจินดา เครื่องประดับ การมีความรู้ความเข้าใจในสินทรัพย์ที่จะลงทุน จึงมีความสำคัญต่อเรามาก การลงทุนโดยไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจในเรื่องความเสี่ยงและทางเลือกในการลงทุนดีพอถือเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงที่สุด ดังนั้นการลงทุนอย่างถูกวิธีและมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องจะช่วยให้เรามี โอกาสสร้างผลตอบแทนที่สูงขึ้นและสร้างความมั่งคั่งได้รวดเร็วขึ้น การลงทุนที่มีการกระจายการลงทุนอย่างดี ยังช่วยลดความเสี่ยงจากความผันผวนของผลตอบแทนที่จะได้รับ จึงมีส่วนช่วยสนับสนุนให้เราบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้เร็วขึ้น

การลงทุน (Investment) หมายถึง การซื้อสิ่งหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบัน ซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่เกิน 3 ปี การลงทุนแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <https://salamanderr.wordpress.com/> เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2558

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้า ประเภทคงทนถาวรเช่น รถยนต์ รวมทั้งการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment) การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปตัวเงิน แต่หวังความพอใจในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับเป็นการลงทุนเพื่อการบริโภคอย่างหนึ่งของผู้บริโภค เงินที่จ่ายเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่ทองคำมีมูลค่าสูงขึ้นหากขายได้ ถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) หมายถึง การซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่ารายได้ที่ได้นี้จะเพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุนได้แก่ การลงทุนในสินค้าประเภททุน เครื่องจักรโรงงาน เพื่อผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค การลงทุนลักษณะนี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุน กำไรจะเป็นตัวดึงดูดผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้เป็นการนำเงินออม (saving) หรือ เงินที่สะสมไว้ (Accumulated Fund) หรือกู้ยืมเงินจากธนาคาร (Bank Credit) มาลงทุนเพื่อจัดสร้างหรือจัดหาสินค้าประกอบด้วย เครื่องจักรและสินทรัพย์ ประเภทอสังหาริมทรัพย์ได้แก่ การลงทุนในที่ดิน อาคารสิ่งปลูกสร้างเพื่อนำมาใช้ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นทุน ตราสาร เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมที่แตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ผู้ที่มีเงินแม้เมื่อไม่ต้องการเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนนำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ลงทุนโดยให้ผลตอบแทนในรูปของอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผล (Yield) และ ส่วนต่างราคา (Capital Gain) ซึ่งมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ความสำคัญของการลงทุน (ชิตีพัทธ์ วรรัตน์นิกุล, 2550)

การลงทุนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งสำหรับระบบเศรษฐกิจ และสังคม ในปัจจุบัน เพราะการลงทุนก่อให้เกิดการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค นอกจากนั้นยังทำให้มีการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และการลงทุนยังก่อให้เกิดการเพิ่มพูนของเงินตรา เมื่อมีการส่งสินค้าออกไป จำหน่ายในต่างประเทศ หากไม่มีการลงทุน ประชาชนย่อมต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลน สินค้าอุปโภคบริโภค ประชาชนส่วนหนึ่งต้องประสบปัญหาการว่างงาน ผลที่ตามมาคือปัญหา ความยากจน ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนจะเลวลง ซึ่งมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศด้วย จึงนับว่าการลงทุนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก

ในระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม ประชาชนมีบทบาทสำคัญทั้งในฐานะผู้บริโภคและในฐานะผู้ประกอบการผลิต การจำหน่าย และการให้บริการ ผู้ลงทุนประกอบธุรกิจหรืออุตสาหกรรมหวังที่จะได้รับผลกำไรเป็นสิ่งตอบแทน ภาครัฐบาลจะอำนวยความสะดวกให้ในด้านสาธารณูปโภคที่สำคัญให้แก่ประชาชน เช่น การสร้างถนนหนทาง ขลประทาน ประปา ไฟฟ้า การติดต่อสื่อสาร ฯลฯ ดังนั้น การลงทุนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชนที่ประกอบการในด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือ พาณิชยกรรม ล้วนแต่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป การลงทุนมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ดังต่อไปนี้

1. ก่อให้เกิดรายได้ เมื่อมีการลงทุนทางธุรกิจหรือเศรษฐกิจ ผู้ลงทุนย่อมได้รับผลตอบแทนในรูปของกำไร เงินปันผล หรือดอกเบี้ย นอกจากนั้นการลงทุนยังก่อให้เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้ ผลตอบแทนที่ประชาชนได้รับดังกล่าวมาแล้วช่วยทำให้ประชาชนเหล่านั้นมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2. ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การลงทุนก่อให้เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น อำนาจซื้อย่อมสูงขึ้นด้วยทำให้ผู้ลงทุนผลิตสินค้าเพื่อสนองความต้องการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และมีรายได้ส่วนหนึ่งที่เหลือจากการบริโภคที่อยู่ในรูปของเงินออมของประชาชนก็จะไหลเวียนไปสู่ผู้ลงทุนอีกในรูปของเงินกู้ยืม หรือการลงทุนซื้อหลักทรัพย์จากธุรกิจโดยตรง ผู้ที่ต้องการใช้เงิน เมื่อได้รับเงินก็อาจจะไปใช้ขยายโรงงานหรือปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต ทำให้มีผลผลิตเพิ่มมากขึ้นรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจโดยส่วนรวมของ

ประเทศ ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในภาครัฐบาลหรือภาคเอกชน การลงทุนในประเทศหรือต่างประเทศ ล้วนแล้วแต่มีผลทางเศรษฐกิจโดยส่วนรวมของประเทศทั้งสิ้น

ทางเลือกในการลงทุน (สุนทรีย์ จิ่งประเสริฐกุล 2552)

ทางเลือกในการลงทุนนั้นมีอยู่หลายทาง ในที่นี้จะขอแบ่งเป็นทางเลือกใหญ่ๆ 2 ทางด้วยกัน คือ การลงทุนทางตรง กับการลงทุนทางอ้อม (วิภา คิคมุตตากุล, 2549)

1. การลงทุนทางตรง คือ การลงทุนที่บุคคลหรือเจ้าของเงินลงทุนต้องทำการตัดสินใจ ลงทุนเองข้อมูลและคำแนะนำที่เขาได้จากบุคคลภายนอกนั้นเป็นเพียงแนวทางการประกอบการตัดสินใจ แต่การตัดสินใจครั้งสุดท้ายเจ้าของทุนจะเป็นผู้ตัดสินใจ

2. การลงทุนทางอ้อม คือ การลงทุนที่มีสถาบันอื่นกระทำการแทนเจ้าของเงินออมและตัดสินใจ ลงทุนแทนเจ้าของเงินด้วย เจ้าของเงินไม่สามารถที่จะไปควบคุมการลงทุนของสถาบันเหล่านั้น ได้ จะกระทำได้ก็เพียงแต่ ก่อนลงทุนต้องศึกษาถึงจุดมุ่งหมายในการลงทุนของสถาบันเหล่านั้น การลงทุนในลักษณะนี้ได้แก่ การลงทุนในกองทุนต่างๆ เช่น กองทุนบำนาญ ซึ่งกองทุนบำนาญนี้จะไปลงทุนในพันธบัตรธุรกิจ พันธบัตรรัฐบาล และการรับจ้างของ กองทุนที่บริหารจะถูกนำไปลงทุนอีกต่อหนึ่งในรูปของพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธุรกิจ หุ้นกู้ การรับจ้าง และการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจลงทุนในบริษัทลงทุน

เมษาศรี บุญแดง (2548) ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีพอร์ทการลงทุนขนาดเล็ก ซึ่งหมายถึงนักลงทุนรายย่อย โดยมีระยะการถือครองหลักทรัพย์ในระยะสั้น และมักตัดสินใจในการลงทุนตามใจตนเองบนพื้นฐานของความไม่กระจ่างในข้อมูลหลักทรัพย์ ดังนั้นสิ่งที่สะท้อนตามมาจากพฤติกรรมดังกล่าวจึงมักจะพบเสมอว่านักลงทุนรายย่อยเป็นฝ่ายติดหุ้น และมีผลขาดทุนจากการลงทุนหรือลงทุนสวนทางกับภาวะตลาดตลอดมา

ประกฤษสร วาริศรี และสุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์ (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อยในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อยเลือกลงทุนเมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากลดลง ประเภทที่ลงทุนคือกองทุนรวมตราสารหนี้ ส่วนใหญ่มีการหาข้อมูลเบื้องต้นก่อนการลงทุนในกองทุนรวม การติดตามผลการดำเนินงานหรือสถานะของกองทุนรวมส่วนใหญ่ติดตามเป็นครั้งคราว แหล่งข้อมูลในการติดตามผลการดำเนินงานหรือสถานะของกองทุนรวมจากสื่อต่างๆ และส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหนังสือชี้ชวนมีประโยชน์ในการตัดสินใจลงทุนคือทำให้ทราบ

ค่าใช้จ่ายในการลงทุน ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมมากที่สุดคือ การบริการที่ดีของบริษัท ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การลงทุน คือ เพื่อต้องการผลตอบแทนมากกว่า การฝากเงินกับธนาคาร สำหรับปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้น แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุน รាយย่อยเห็นด้วยว่ามีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด คือ หนังสือชี้ชวน/เอกสารโฆษณา นักลงทุน รายย่อยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้วยต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุน ในกองทุนรวมด้านวัตถุประสงค์การลงทุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุน

ความหมายของผลตอบแทนจากการลงทุน

เพชรี ชุมทรัพย์ (2554) อธิบายเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุน หมายถึง สิ่งที่ผู้ลงทุนมุ่งหวังจะได้จากการลงทุนไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในธุรกิจ ในหลักทรัพย์หรือใน อสังหาริมทรัพย์ ก็คือผลตอบแทนหรืออัตราผลตอบแทนจากการลงทุนนั้น ซึ่งคำว่าอัตรา ผลตอบแทนนี้ มีความหมายกว้างขวางมาก อาจหมายถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนระยะยาว อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ และ อัตราผลตอบแทนที่กินความหมายแคบลงไปอีก ก็คืออัตราผลตอบแทนจากโครงการลงทุนเฉพาะ โครงการ ฯลฯ ซึ่งแต่ละอย่างจะมีรูปแบบการวัดที่แตกต่างกันไปบ้าง และการใช้ประโยชน์ก็ แตกต่างกันไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ที่สำคัญ อัตราส่วนผลตอบแทน นอกจากใช้ประโยชน์ ในการประเมินผลของโครงการปฏิบัติงาน ยังใช้ประโยชน์ช่วยในการ ตัดสินใจลงทุน วางแผน ควบคุมและปรับปรุงการดำเนินงาน

ผลตอบแทนจากการลงทุน มีหลายรูปแบบได้แก่ [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก [http:// www.moneymartthai.com](http://www.moneymartthai.com) 26 พฤษภาคม 2558

- รายได้ตามปกติ (Current Income) รายได้ตามปกติได้แก่ ดอกเบี้ยหรือเงินปันผล ในกรณีที่บุคคลซื้อพันธบัตรหรือลงทุนในหุ้นต่าง ๆ ซึ่งกำหนดเวลาที่จะได้รับดอกเบี้ยหรือเงินปันผล ตามที่บริษัทระบุไว้
- กำไรจากการซื้อขายหุ้น (Capital Gains) ในกรณีของหุ้นสามัญที่บุคคลลงทุน ซื้อไว้มีราคาสูงขึ้นซึ่งเมื่อขายออกไปแล้วจะได้กำไร
- ค่าเช่า (Rent) ในการลงทุนซื้อทรัพย์สินโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกอสังหาริมทรัพย์ เช่นที่ดิน บ้านอพาร์ทเมนต์ ที่อยู่อาศัย เมื่อนำไปให้ผู้อื่นเช่าก็จะมีรายได้ ค่าเช่าเป็นรายได้ที่คืนมาสู่เจ้าของ

● ผลตอบแทนอื่น ๆ (Others) เช่นการซื้อหุ้นสามัญก็จะมีสิทธิในหารออกเสียงเลือกคณะกรรมการของบริษัท และถ้าถือหุ้นไว้มากก็จะมีโอกาสจะได้รับเลือกเป็นผู้บริหารซึ่งสามารถกำหนดนโยบายของบริษัทได้ หรือสิทธิในการซื้อขายหุ้นใหม่ได้ในราคาพิเศษ เป็นต้น

การลงทุนใดๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในทรัพย์สินและกิจการ (Real Investment) หรือ การลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงิน (Financial Investment) ผู้ลงทุนก็คาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนทางการลงทุนและต้องการผลตอบแทนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ผลตอบแทนจากการลงทุน หมายถึง ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังจะได้รับจากการลงทุนในกิจการ เช่นทรัพย์สิน หลักทรัพย์หรือตราสารทางการเงิน ผลตอบแทนอาจจะเป็นตัวเงินหรือไม่เป็นตัวเงิน ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินอยู่ในรูปของกำไร ดอกเบี้ย รวมถึงเงินปันผล และผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน เป็นความพึงพอใจของผู้ลงทุนหรือสิทธิประโยชน์อื่น ส่วนใหญ่ผู้ลงทุนจะใช้อัตราผลตอบแทนนี้เปรียบเทียบกับความเสี่ยง วัตถุประสงค์หลักของผู้ลงทุน คือ ต้องการอัตราผลตอบแทนที่สูงสุดในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ผลตอบแทนจึงเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในกระบวนการลงทุน ประวัติอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ก็ยังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงผลการดำเนินงานของหลักทรัพย์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์และตัดสินใจในการลงทุนอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการจากการลงทุนในหลักทรัพย์จะแตกต่างกันแต่ละบุคคลและระดับของอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการจะเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและกาลเวลาสำหรับหลักทรัพย์ที่มีคุณภาพแตกต่างกัน อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการก็จะแตกต่างกันอย่างไรก็ตาม อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการ โดยทั่วไปจะถูกกำหนดมาจากปัจจัยพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. อัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงโดยสมบูรณ์ (Real Risk-Free Rate)

หมายถึง ผู้ลงทุนต้องการอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทั่วไปภายใต้สภาวะที่มีความแน่นอนในผลตอบแทนโดยปราศจากความเสี่ยง กล่าวได้ว่า อัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงโดยสมบูรณ์คือ ราคาที่ผู้ลงทุนเสียสละความพอใจจากการบริโภคหรือเงินออมปัจจุบันเพื่อการบริโภคหรือใช้เงินออมในอนาคต ซึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพลของปัจจัย 2 ประการ คือ ระดับความพอใจของผู้ลงทุนซึ่งจะแตกต่างกันแต่ละบุคคลและเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา หากความพอใจที่ใช้เงินออมปัจจุบันมีมาก อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจะยิ่งสูงมากตามไปด้วย และอีกปัจจัยหนึ่งเป็นโอกาสการลงทุนในระดับเศรษฐกิจ ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและความเป็นจริงที่เกิดขึ้น มีลักษณะความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงโดยสมบูรณ์ในเชิงบวก

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงซึ่งปรับอัตราเงินเฟ้อ (Nominal Risk-Free Rate) หมายถึง อัตราผลตอบแทนที่กำหนดในตลาดสำหรับการลงทุนที่ปราศจากความเสี่ยงต่อการล้มเหลวหรือมีระดับความเสี่ยงที่ต่ำมาก หรือกล่าวได้ว่าปราศจากความเสี่ยงเมื่อเทียบกับการลงทุนในหลักทรัพย์อื่นในตลาด ทั้งนี้ อัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงซึ่งปรับค่าเงินเฟ้อจะปรับตลอดเวลาทั้ง ในระยะสั้น และระยะยาวขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจ ในขณะนั้น แม้ว่าอัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงโดยสมมุติในความคิดของผู้ลงทุนจะคงที่ตลอดไปก็ตาม ปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงโดยสมมุติซึ่งปรับอัตราเงินเฟ้อ ได้แก่ สภาพคล่อง ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทานของเงินทุนในตลาดและอัตราเงินเฟ้อที่คาดหมาย โดยที่อัตราผลตอบแทนไม่มีความเสี่ยงโดยสมมุติ เป็นสิ่งที่ผู้ลงทุนต้องการ ดังนั้นอัตราผลตอบแทนจึงอยู่ในลักษณะอัตราแท้จริงที่ไม่ถูกรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงของระดับราคา แต่กรณีของอัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงซึ่งปรับอัตราเงินเฟ้อเป็นอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนเปิดเผยต่อตลาดจึงต้องรวมหรือปรับผลกระทบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาหรืออัตราเงินเฟ้อไว้ด้วย

3. อัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงจากการลงทุน (Risk Premium) เป็นอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนเรียกร้องเพื่อชดเชยกับความเสี่ยงที่ต้องแบกรับภาระจะเห็นได้ว่า 2 ปัจจัยแรกเป็นส่วนที่กระทบหรือมีผลต่อผู้ลงทุนทุกคนในตลาดอย่างเสมอภาค ทั้งนี้ อัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงจะเป็นเพียงอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนกำหนดไว้เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน แต่ในความเป็นจริงการลงทุนและผลตอบแทนมีความไม่แน่นอน แม้แต่หลักทรัพย์รัฐบาลก็ต้องรับความไม่แน่นอนดังกล่าวด้วย ดังนั้นในการกำหนดอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุน ผู้ลงทุนจะบวกเพิ่มอัตราผลตอบแทนชดเชยความเสี่ยงจากการลงทุนไว้ในอัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยงซึ่งปรับด้วยอัตราเงินเฟ้อที่กำหนดไว้เสมอ

ดังนั้น ในความเป็นจริงมีสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอนของปัจจัยต่างผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับการลงทุนจึงเป็นสิ่งไม่อาจกำหนดไว้ล่วงหน้าได้ แต่ขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์หรือความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นหรือกล่าวได้ว่า อัตราผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนเป็นอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ว่าจะได้รับการลงทุน (Expected Rate of Return) ซึ่งผลตอบแทนขึ้นอยู่กับความแม่นยำ ในการคาดคะเนโอกาสของความเป็นไปได้ของการเกิดผลตอบแทนหรือการได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน ดังนั้นค่าของอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุนจึงมีลักษณะเป็นตัวแปรสุ่ม (Random Variable) ที่ไม่สามารถบอกเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้ แต่บอกเป็นค่าของโอกาสที่จะเกิดขึ้น

ภัทรวรรณ อ่วมสำอางค์ (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยระบุว่าพนักงานที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี และพนักงานที่มีอายุงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป พนักงานจะได้รับผลตอบแทนจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมากกว่าการนำเงินไปฝากประจำกับธนาคารหรือการอยู่ในระบบบำนาญเดิม จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่ารัฐวิสาหกิจควรสร้างแรงจูงใจให้พนักงานสมัครเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมากขึ้น โดยการส่งเสริมให้พนักงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและแสดงให้เห็นถึงผลตอบแทนที่พนักงานจะได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งจะเป็นส่วนผลักดันให้พนักงานรัฐวิสาหกิจตัดสินใจสมัครเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมากขึ้น

ชชน การวัฒนาศิริกุล (2548) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้ายุติการพาณิชย์แห่งหนึ่งในกองทุนรวมพีริมาเวสต์ พบว่า ผู้ลงทุนเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 ถึง 50 ปี สถานภาพสมรสแล้ว การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ประกอบธุรกิจส่วนตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 50,001 บาท ถึง 100,000 บาท ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมพีริมาเวสต์ พบว่า ผู้ลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้ให้ความสำคัญกับอัตราผลตอบแทนของกองทุนรวมมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนฝูง ญาติ และนักวิชาการ และความชอบในการเลือกลงทุนหลายประเภท ตามลำดับ ส่วนผู้ลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุนและกองทุนรวมผสม ให้ความสำคัญกับอัตราผลตอบแทนของกองทุนรวมมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ความชอบในการเลือกลงทุนหลายประเภท และได้รับคำแนะนำจาก เพื่อนฝูง ญาติ นักวิชาการ ตามลำดับ สำหรับผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อเลี้ยงชีพ ให้ความสำคัญกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรเป็นอันดับหนึ่ง โดยสามารถนำเงินจากการลงทุนไปทำการลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์ของกลุ่มกองทุนรวมผ่านสื่อต่างๆ และการได้รับคำแนะนำจากเพื่อนฝูง ญาติ นักวิชาการ ตามลำดับ

สุวิสาส์ เผ่าเหลืองทอง และปิติ พุทธิวิบูลย์ (2555) ได้ศึกษา ทำอย่างไรให้กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตอบโจทย์การออมระยะยาวของคนไทย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่าปัญหาและอุปสรรคของระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุของไทย นั้นคือระบบการออมของครัวเรือนไทยกระจุกตัวอยู่ในสินทรัพย์บางประเภท แม้จะมีโอกาสและทางเลือกในการออมที่สามารถให้ผลตอบแทนที่สูงกว่ารวมทั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพส่วนใหญ่ยังไม่มีการจัดสรรนโยบายการลงทุน (Assets Allocation) ที่ตอบโจทย์การออมเพื่อรองรับการดำรงชีพ

ในวัยเกษียณอายุ แต่จะมุ่งเน้นเรื่องการรักษาเงินต้น ทำให้เงินก้อนสุดท้ายที่สมาชิกจะได้รับมีแนวโน้มเพียงพอในระยะยาว และสำหรับข้อเสนอแนะคือควรเร่งขยายความครอบคลุมของระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในปัจจุบันให้ครอบคลุมไปยังนายจ้างภาคเอกชนที่ยังไม่ได้เข้าร่วม โดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับ เช่น สิทธิประโยชน์ด้านภาษีหรือสิทธิในการหักลดหย่อนค่าใช้จ่าย การได้รับ Commitment จากลูกจ้างในการร่วมพัฒนาบริษัทในระยะยาว รวมทั้งเพิ่มรูปแบบความครอบคลุมของระบบการออมระยะยาว โดยผลักดันการออมภาคบังคับ (Mandatory Provident Fund) ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ต้องให้ความสำคัญกับเกณฑ์ด้านความโปร่งใส มาตรการคุ้มครองผู้ออม และประสิทธิภาพในการบริหารเงินออมของสมาชิก

ชัญฉิกา สุวรรณิน (2557) ได้ศึกษา กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของมหาวิทยาลัย : ประสิทธิภาพในการบริหารและการตัดสินใจออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พบว่า ผลตอบแทนจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของมหาวิทยาลัย เฉพาะปี พ.ศ. 2552 ที่มีผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนอ้างอิงตามดัชนีที่กำหนด ส่วนการวัดประสิทธิภาพกองทุนฯ ด้วยค่า Sharpe Ratio พบว่าในปี พ.ศ. 2551-2552 และปี พ.ศ. 2555-2556 มีค่า Sharpe Ratio เป็นบวก ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของมหาวิทยาลัยของบริษัทจัดการ ส่วนความคาดหวังในผลประโยชน์ตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของกองทุน ความเชื่อมั่นในกองทุน และการรับทราบนโยบายส่งเสริมกองทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ทรรสวรรณ จันทรสาय (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับบลจ.บัวหลวง กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ในครอบครัวไม่มีเด็กในวัยเรียนใช้บริการกับธนาคารกรุงเทพ 2 บริการ ใช้บริการในนามส่วนบุคคลทั้งที่สำนักงานใหญ่และสาขาเป็นลูกค้าของธนาคาร 10 ปีขึ้นไป ใช้บริการธนาคารหลายธนาคารแต่ใช้ธนาคารกรุงเทพเป็นหลักวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการลงทุนก็คือเพื่อประโยชน์ในการหักลดหย่อนภาษี รองลงมาได้แก่เพื่อหวังผลตอบแทนจากการลงทุน และเพื่อเป็นการอดออมเพื่ออนาคต ตามลำดับ การลงทุนผ่านสาขาของธนาคารคือช่องทางที่สำคัญที่สุด เหตุผลที่สำคัญที่สุดในการเลือกลงทุนในกองทุนรวมก็คือ ผลประกอบการของกองทุนที่ผ่านมา การตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมขึ้นอยู่กับปัจจัยของผู้ตอบแบบสอบถามเอง และผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อลงทุนแล้ว มีการติดตามข่าวสารผลประกอบการของกองทุนในบางครั้ง

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ความหมายการรับรู้

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2532:169) ให้ความหมายของคำว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากกระทบกับประสาทสัมผัสต่างๆ ของคนและการแปลความหมายขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในอดีตและสภาพจิตใจในปัจจุบัน ในขณะที่

ทิพย์วัลย์ สีจันทร์ (2546) กล่าวว่า การรับรู้ ข่าวสาร คือ การนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ประมวลผลเพื่อเป็นความรู้เป็นข้อสรุปเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจส่วนข่าวคือรายงานข้อเท็จจริงเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากทั่วทุกมุมโลกตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญและเป็นที่น่าสนใจอันส่งผลกระทบต่อคนหมู่มากในชุมชนหรือสังคมในทุกๆ ด้านผ่านการเผยแพร่เป็น 2 รูปแบบใหญ่ๆ คือ รูปแบบเอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์วารสารเอกสารแผ่นพับโปสเตอร์ เป็นต้น และรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรทัศน์วิทยุอินเทอร์เน็ตโทรศัพท์ซีดีรอม เป็นต้น ดังนั้นสรุปในงานวิจัยนี้ได้ว่าการรับรู้ข่าวสาร คือ กระบวนการที่สมองเก็บรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากการเผยแพร่ในรูปแบบของเอกสารและสื่อต่างๆ มาทำการวิเคราะห์หาข้อสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

กระบวนการรับรู้

วิภาพร มาพบสุข (2545) กล่าวว่า กระบวนการรับรู้ประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติและชนิดของสิ่งเร้า สิ่งเร้าหมายถึง สิ่งต่างๆ ที่เข้ามาเร้าอวัยวะรับสัมผัสแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ สิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายในสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ วัตถุ คน สถานการณ์ภายนอกรอบตัวเรา เช่น แสงสว่างเสียงเพื่อนโรงเรียนโรงพยาบาลฯ สิ่งเร้าภายใน ได้แก่ สิ่งกระตุ้นหรือเร้าภายในบุคคลให้เกิดพฤติกรรมรับรู้ เช่น ความต้องการของร่างกาย กระตุ้นให้เกิดการรับรู้เรื่องอาหารและที่อยู่อาศัยความตั้งใจกระตุ้นให้เกิดการรับรู้เรื่องการเรียนรู้ขณะอารมณ์ดีกระตุ้นให้เกิดการรับรู้หนังสือที่อ่านมากขึ้น เป็นต้น

2. การรู้สึกสัมผัสหมายถึง อากาศที่อวัยวะรับสัมผัสแต่ละชนิดสัมผัสกับสิ่งเร้า เพื่อให้บุคคลรับรู้สิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวจากการศึกษาของนักจิตวิทยาพบว่ามนุษย์จะสามารถรับรู้สิ่งเร้าโดยผ่านทางตามากที่สุด รองลงมา คือ การรับรู้ทางหู

3. การตีความหรือการแปลความหมายจากการรู้สึกสัมผัสจากการทำงานของสมองมนุษย์ เริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบรับรู้ความรู้สึกและนำมาตีความหรือแปลความหมาย ซึ่งจะถูกต้องมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ

สรุปการรับรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการ อันได้แก่

1.) สิ่งเร้ามากระทบอวัยวะรับรู้ความรู้สึกของอินทรีย์ 2.) กระแสประสาทที่รับรู้ความรู้สึกส่งไปยังระบบประสาทส่วนกลางซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่สมอง 3.) สมองแปลความหมายออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจ โดยอาศัยประสบการณ์เดิม ความจำบุคลิกภาพ ระดับสติปัญญาและองค์ประกอบอื่นๆ และ 4.) เกิดพฤติกรรมหรือการตอบสนอง

กระบวนการเปิดรับข่าวสาร

พิชา รุจินาม (2545: 23) อธิบายเกี่ยวกับว่า กระบวนการเปิดรับข่าวสารว่า ส่วนใหญ่มี 2 ลักษณะ คือ การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกรับหรือการเลือกใช้บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆ ตามความสนใจและความต้องการของตนเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาและเป็นข้อมูลเพื่อสนองความต้องการของตน

2. การเลือกให้ความสนใจ นอกจากบุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารบุคคลยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับซึ่งสอดคล้องหรือเข้ากันดีกับทัศนคติหรือความเชื่อเดิมของตน ในขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับทัศนคติหรือความคิดดั้งเดิม เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกจะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจและสับสนได้

3. การเลือกรับรู้และตีความหมายเมื่อบุคคลเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้วผู้รับสารอาจมีการเลือกรับรู้และตีความสารที่ได้รับด้วยตามประสบการณ์ของแต่ละคนผู้รับสารจะตีความข่าวสารตามความเข้าใจของตนเอง หรือตามทัศนคติประสบการณ์ความเชื่อความต้องการและแรงจูงใจของตนในขณะนั้น

4. การเลือกจดจำ เมื่อบุคคลเลือกสนใจเลือกรับรู้และตีความข่าวสารไปในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของข่าวสารในส่วนที่ต้องการจำเข้าไว้เป็นประสบการณ์ในขณะเดียวกันก็มักจะลืมข่าวสารที่ไม่ตรงกับความสนใจของตน

สื่อในการสื่อสาร

มานิตย์ ผิวขาว (2543: 66-68) อธิบายว่า สื่อเป็นเครื่องมือ หรือช่องทางในการสื่อสารและทำหน้าที่เป็นตัวกลางเพื่อนำข้อมูลจากรัฐไปสู่ประชาชน อาจปรากฏในรูปแบบของวงสนทนา สมาคมต่างๆ พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ สื่อมวลชน ทั้งสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สื่อมีอิทธิพลอย่างมากในการสื่อสารเพราะสื่อสามารถสร้างเครือข่ายและโน้มน้าวจิตใจผู้รับสารได้ โดยปกติสื่อมวลชนเป็นโครงการสื่อสารที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ แต่อย่างไรก็ตามช่องทางสื่อสารอื่นๆก็มีความสำคัญเช่นกัน ซึ่งอาจพิจารณาได้ดังนี้

1. องค์การ ได้แก่ พรรคการเมือง ระบบราชการ สหภาพแรงงาน โรงเรียน เป็นต้น องค์การแม้จะมีโครงสร้างคล้ายกัน แต่ก็อาจมีศักยภาพในการสื่อสารต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ใช้และรูปแบบของระบบการเมือง

2. กลุ่มแตกต่างจากองค์การที่มีความมั่นคง ความเป็นสถาบันและความร่วมมือ น้อยกว่าการสื่อสารนี้จะปรากฏในกลุ่มครอบครัว กลุ่มเพื่อน ช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการไม่สามารถรวบรวมและวิเคราะห์ข่าวสารได้อย่างเพียงพอจึงจำเป็นต้องอาศัยกลุ่มช่วย

3. สื่อมวลชน สื่อมวลชนทำหน้าที่รายงานข่าวสารหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับรู้ สื่อมวลชนสามารถเปลี่ยนวิถีชีวิตของประชาชนได้เพียงบางส่วนเท่านั้น หากจะให้บรรลุเป้าหมายสื่อมวลชนต้องประสานความร่วมมือหรือเชื่อมโยงกับช่องทางอื่น ๆ เช่น องค์การกลุ่มช่องทางพิเศษ

4. ช่องทางพิเศษ ได้แก่ การแสดงออกต่าง ๆ ของประชาชน เช่น การเดินขบวน การประท้วง ซึ่งถือเป็นช่องทางพิเศษในการสื่อสารเพื่อเรียกร้องและรวบรวมผลประโยชน์ของประชาชนเข้าด้วยกันให้ผู้ปกครองหรือรัฐบาลได้รับรู้ ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์พิเศษเพียงครั้งคราวเท่านั้น แต่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของระบบการเมือง และวิถีทางการเมืองของประชาชน

จากแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การที่บุคคลได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อดังต่อไปนี้ คือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจในรูปแบบที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ และแรงจูงใจของบุคคล จึงทำให้บุคคลจำเป็นต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้พิจารณาแยกแยะถึงคุณประโยชน์ของข่าวสารที่ได้รับ

วรรณรดา เพ็ชรดี (2547) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อนักลงทุนในการลงทุนใน กองทุนรวมตราสารหนี้ กรณีศึกษา ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนก่อนการตัดสินใจลงทุน ในระดับมาก นักลงทุนเชื่อว่าระดับของความเสี่ยงและภาพลักษณ์ของสถาบันผู้ให้บริการหรือผู้จัดการ กองทุน มีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้

พัชรภรณ์ อังปนานนท์ (2549) ได้ศึกษา การศึกษาสภาพการดำเนินงาน และ ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จากผลการวิจัยพบว่าธุรกิจส่วนใหญ่มี วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดในการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพื่อเป็นสวัสดิการที่นายจ้างให้กับ ลูกจ้างซึ่งจะใช้วิธีส่งเสริมความรู้ในเรื่องกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแก่บุคลากรคือ การแจกจ่าย เอกสาร และมีการตอบกลับการซักถามข้อสงสัยของบุคลากรเกี่ยวกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยให้การสนทนาโดยตรงเป็นหลัก ส่วนคุณสมบัติที่สำคัญของคณะกรรมการกองทุนฝ่าย นายจ้างที่บริษัทเลือกได้แก่ ต้องมีความรู้ด้านการบริหารและมีการคัดเลือกคณะกรรมการกองทุน สำรองเลี้ยงชีพฝ่ายลูกจ้างจากการแต่งตั้งโดยนายจ้างเห็นควร บริษัทส่วนใหญ่มีจำนวน คณะกรรมการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฝ่ายนายจ้างจำนวน 1 คนและมีจำนวนคณะกรรมการ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพฝ่ายลูกจ้างจำนวน 1 คน โดยมีการศึกษาข้อมูลในการคัดเลือกคณะกรรมการ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่สำคัญมาจากเอกสารเผยแพร่จากสำนักงานคณะกรรมการดำเนิน หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ซึ่งข้อมูลที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกบริษัทจัดการโดย

เลือกจากประสบการณ์การบริหารจัดการกองทุนเป็นสำคัญและในการร่าง ข้อบังคับของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะนำมาจากเอกสารฉบับร่างจากบริษัทจัดการโดยมีเงินที่ส่ง เข้ากองทุนริเริ่มเป็นเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง 3 % ถึงไม่เกิน 5 % และเงินสะสมในส่วนของ ลูกจ้าง 3 % ถึงไม่เกิน 5 %

รัตนาพร เสียงลอย (2546) ได้ศึกษา การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุน และไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ลงทุนเฉลี่ย 20,001 – 50,000 บาทต่อปี โดยมีการวางแผนการลงทุน โดยกระจายความเสี่ยงใน การลงทุน ลงทุนในระยะยาว คือมากกว่า 1 ปี การหาข้อมูลของผู้ลงทุนส่วนใหญ่จะหาจากข้อมูล ทางหนังสือพิมพ์/นิตยสาร ปัจจัยในการลงทุน ผู้ลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญในด้านแรงจูงใจใน การลงทุนมากที่สุด

2.1.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุน

ความหมายความเสี่ยงจากการลงทุน

ความเสี่ยงจากการลงทุนเป็นตัวแปรสำคัญซึ่งผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุนเสมอ โดยเมื่อกล่าวถึง “ความเสี่ยง” คนส่วนใหญ่ มักจะนึกถึงการขาดทุนหรือผลในทางลบเท่านั้น แต่หากพิจารณาจากทฤษฎีการลงทุนแล้ว “ความเสี่ยง” คือ การที่ผลตอบแทนจริงที่ได้รับจากการลงทุนเบี่ยงเบน หรือแตกต่างไปจากผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นไปในทางบวกหรือลบก็ถือว่าเป็นความเสี่ยงด้วยกันทั้งนั้น (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

ความเสี่ยงในการลงทุน หมายถึง การที่ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนจริงจากการลงทุนเบี่ยงเบนไปจากผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ว่าจะได้รับเมื่อแรกเริ่มลงทุน ไม่ว่าผลตอบแทนที่ได้รับจริงจะมากกว่า หรือน้อยกว่าที่คาดหวัง ถือว่าเป็นความเสี่ยงทั้งสิ้น ดังนั้น จึงไม่มีการลงทุนประเภทใดที่ไม่มีความเสี่ยง [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก [http:// www.thaimutualfund.com](http://www.thaimutualfund.com) 26 พ.ค 2558

ความเสี่ยง(Risk) หรือ ความไม่แน่นอน (uncertainty) เกิดขึ้นได้เมื่อสภาพที่ไม่อาจรู้ได้แน่นอนว่าจะเกิดอะไรขึ้น โอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริง (Actual Return) ต่ำกว่าผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังไว้ (Expected Return) อันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ

ผู้ลงทุนพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งแต่ละบุคคลยอมรับความเสี่ยงในระดับที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความชอบ ทศนคติ แรงจูงใจของผู้ลงทุนนั้นว่ามากน้อยเพียงใดซึ่งในการเลือกลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดี หากผู้ลงทุนพิจารณาถึงความเสี่ยงจากการลงทุน โดยพิจารณาเฉพาะแล้ว จะทำให้เกิดความผิดพลาดจากการลงทุนได้ปกติแล้วความเสี่ยงรวม (Total Risk) หาได้จากค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งประเภทของความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์จำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

1. ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) คือ การเปลี่ยนแปลงของผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงไปที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจ ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้และมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในตลาดทั้งหมด ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้ราคาหลักทรัพย์โดยทั่วไปเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน สามารถแบ่งเป็น

- ความเสี่ยงเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ (Market Risk) คือ ความเสี่ยงอันเกิดจากการสูญเสียในเงินลงทุน ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นและสินทรัพย์ต่างๆ ในตลาด เพราะราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา โอกาสสูญเสียหรือขาดทุน เนื่องจากการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีมากความเสี่ยงทางการตลาด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ไม่เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ ถึงแม้ว่าความสามารถในการทำกำไร (Earning Power) ของกิจการไม่เปลี่ยนแปลง แต่ราคาหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงนั้นขึ้นอยู่กับ Demand Supply ของหลักทรัพย์ประเภทนั้นๆ ในตลาดซึ่งอยู่เหนือการควบคุมของบริษัท สาเหตุเหล่านี้ ได้แก่ สงคราม การตายของผู้บริหารประเทศ ปีที่มีการเลือกตั้งผู้บริหารประเทศ นโยบายการเมือง การเก็งกำไรที่เกิดขึ้นในตลาดหุ้นและการเปลี่ยนแปลงในราคาหุ้นนี้จะเกิดจากการคาดคะเนของผู้ลงทุนที่มีต่อความก้าวหน้า (Prospect) ของบริษัทนั้น

- ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย (Interest rate Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยทั่วไปในตลาด อัตราดอกเบี้ยในตลาดระยะยาวจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยมีผลทำให้หลักทรัพย์ต่างๆ กระทบกระเทือนในลักษณะเดียวกัน เช่น ถ้าอัตราดอกเบี้ยในตลาดทั่วไปปรับตัวสูงขึ้น จะมีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ลดลง เพราะนักลงทุนจะทำการเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงระหว่างการฝากเงินไว้กับสถาบันการเงินกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถ้านักลงทุนเห็นว่าผลตอบแทนจากดอกเบี้ยสูงกว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะขายหลักทรัพย์ที่ตนถือครองอยู่ออกมา มีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดต่ำลง

- ความเสี่ยงในอำนาจซื้อหรือภาวะเงินเฟ้อ (Purchasing Power Risk or Inflation Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้น ซึ่งมีผลทำให้มูลค่าของเงินลดลง จึงทำให้อำนาจการซื้อลดต่ำลงไปด้วย เพราะจำนวนเงินที่ได้รับเท่าเดิมแต่ค่าของเงินลดลง หรือที่เรียกว่าภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งนักลงทุนหรือสถาบันการเงินจะถูกกระทบกระเทือนเกี่ยวกับอำนาจซื้ออย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินฝากประเภทออมทรัพย์ (Saving Account) พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ การประกันชีวิต (Life Insurance) และหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆ ซึ่งได้รับดอกเบี้ยในอัตราคงที่ ดังนั้นความเสี่ยงประเภทนี้ไม่ได้ทำให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเปลี่ยนแปลง แต่มีผลทำให้ผลตอบแทนที่แท้จริงลดลง

2. ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ(Unsystematic Risk) ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะกิจการหนึ่ง หรือ อุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้แล้วจะมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้น ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อื่นในตลาดความเสี่ยงที่ถูกจัดอยู่ในความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ ได้แก่ ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) โดยประกอบด้วย ความเสี่ยงต่างๆ ดังนี้

- ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) หมายถึง โอกาสที่ผู้ลงทุนจะเสียรายได้และเงินลงทุน หากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ไม่มีเงินชำระหนี้ อาจทำให้บริษัทถึงกับล้มละลาย
- ความเสี่ยงทางการบริหาร (Management Risk) เป็นความเสี่ยงอันเกิดจากการบริหารงานของผู้บริหาร เช่น ความผิดพลาดของผู้บริหาร และการธุรกิจของผู้บริหาร
- ความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม (Industry Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากแรงผลักดันบางอย่าง ที่ทำให้ผลตอบแทนของธุรกิจทุกแห่งในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันหรือบางอุตสาหกรรมถูกกระทบกระเทือน

ปัจจัยความเสี่ยง

ความเสี่ยงในการลงทุนมาจากปัจจัยสำคัญ 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัย ด้านมหภาค (Macro Factors) ได้แก่ ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) เป็น ความเสี่ยงที่เป็นระบบ มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในตลาดทุนโดยรวมจึงเป็นความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนไม่อาจจัดให้หมดไปจากการลงทุนนั้นได้ (อรรถปริยา ศิริมงคล, 2549)

2. ความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยจุลภาค (Micro Factors) ได้แก่ ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk) หรือความเสี่ยงเฉพาะตัว ที่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว จะกระทบหลักทรัพย์ใดหลักทรัพย์หนึ่ง ผู้ลงทุนสามารถจัดหรือลดความเสี่ยงประเภทนี้ได้โดยการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลายตัวที่พิจารณาคัดเลือกอย่างถ่วงถ่วงแล้ว (อรรถปริยา ศิริมงคล , 2549) ความสัมพันธ์ของความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุนระดับผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินใดๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระดับความเสี่ยงกล่าวคือหากระดับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสูงขึ้นระดับความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนพึงแบกรับจากการลงทุนนั้นจะสูงขึ้นด้วยเสมอ (อรรถปริยา ศิริมงคล, 2549)

สว่างจิต พุ่มมณีกร (2548) ได้ศึกษา การวิเคราะห์ความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2542 – 2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยอย่างง่ายและแบบจำลอง CAPM ผลการศึกษาพบว่า หุ้นที่มีความเสี่ยงที่เป็นระบบสูงจะมีการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนสูงกว่าอัตราผลตอบแทนของตลาด ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า ความเสี่ยงที่เป็นระบบของหุ้นมีผลต่ออัตราผลตอบแทนโดยตรง การลงทุนจึงต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและภาวะการณ์ของตลาดหลักทรัพย์ควบคู่กันไป

พิเชษฐ โพธิจรรยากุล (2545) ได้ศึกษาความเสี่ยงและผลตอบแทนของกองทุนรวมทั่วไปที่เปิดดำเนินงานและมีการลงทุนในประเทศไทย ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิรายเดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2540 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2544 ของกองทุนรวมตราสารหนี้ 111 กองทุน กองทุนรวมผสม 11 กองทุน กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น 39 กองทุน กองทุนรวมหน่วยลงทุน 1 กองทุน ทำการวิเคราะห์ตามแนวทางทฤษฎีกลุ่มหลักทรัพย์ของ Markowitz ในการหาค่าอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของกองทุนรวม จากนั้นทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ โดย Sharp Index ซึ่งจากการศึกษาพบว่ากองทุนรวมมีความเสี่ยงรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์ โดยการศึกษากองทุนตามประเภทของกองทุนพบว่ากองทุนเปิดและกองทุนปิดนั้นให้ผลตอบแทนที่ใกล้เคียงกัน แต่ความเสี่ยงของกองทุนปิดสูงกว่า และเมื่อพิจารณากองทุนรวมโดยดูจากนโยบายการลงทุน กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนแบบหน่วยลงทุนจะให้อัตราผลตอบแทนเฉลี่ยที่สูงกว่าอัตราผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์และอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ที่ปราศจากความเสี่ยง และจากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกองทุนรวมโดยใช้ Sharp index พบว่ากองทุนรวมมีค่า Sharp Index ต่ำกว่าค่าของตลาด แสดงว่าต่อหนึ่งหน่วยของความเสียหายรวม กองทุนรวมมีความสามารถในการบริหารหลักทรัพย์โดยมีผลตอบแทนชดเชยความเสี่ยงต่ำกว่าผลตอบแทนชดเชยความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์

กิตติพล ชันตยานวงศ์ (2550) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุนระหว่างตราสารหนี้ภาครัฐและตราสารหนี้ภาคเอกชน ผลการศึกษาสรุปได้ว่าระยะเวลาการถือครอง 3 เดือน ถ้าพิจารณาอัตราผลตอบแทน ตราสารหนี้ที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงสุดคือ พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ และต่ำสุดคือ หุ้นกู้เอกชน แต่ถ้าพิจารณาด้านความเสี่ยง ตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงต่ำสุดคือ พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ และสูงสุดคือ พันธบัตรรัฐบาล

2.1.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานภาวะเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์เศรษฐกิจ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญต่อการวิเคราะห์หลักทรัพย์ทางปัจจัยพื้นฐาน เนื่องจากในการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่อราคาของหลักทรัพย์ อาทิ หลักทรัพย์บางกลุ่มมีระดับราคาลดลง เมื่อสภาพเศรษฐกิจชะลอตัว และจะมีระดับราคาสูงขึ้น เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวขึ้น พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปน่าจะมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน และความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์นั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อสภาพเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป อุตสาหกรรมแต่ละอุตสาหกรรมมิได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับสภาพเศรษฐกิจ หรือด้วยขนาดของการเปลี่ยนแปลงเท่าเทียมกันเสมอไป

ดังนั้น การวิเคราะห์หลักทรัพย์จึงมีความจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยทั่วไปเพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ทิศทางของการขยายตัวของเศรษฐกิจ และกำหนดอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการขยายตัวของเศรษฐกิจ และท้ายที่สุดก็จะสามารถหาทางเลือกเกี่ยวกับบริษัทในอุตสาหกรรมนั้นที่ควรลงทุน โดยมีการวิเคราะห์ 3 เรื่องดังนี้ [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก <http://www.taladhoon.com> 23 มิถุนายน 2558

1. การพิจารณาภาวะเศรษฐกิจมหภาคและวัฏจักรธุรกิจ การตรวจสอบและการพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจ จะสามารถชี้ให้ทราบถึง อุตสาหกรรมที่ได้รับผลประโยชน์จากการขยายตัวของเศรษฐกิจได้ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน และราคาหลักทรัพย์ของบริษัทต่อไป นั่นคือ ถ้าแนวโน้มในอนาคตของเศรษฐกิจเป็นไปในด้านลบ ก็มักจะคาดการณ์ว่าหลักทรัพย์ส่วนใหญ่จะมีระดับราคาต่ำลง หรือถ้าแนวโน้มเศรษฐกิจเป็นไปในด้านบวก หลักทรัพย์โดยทั่วไปก็น่าจะมีระดับราคาสูงขึ้นตามไปด้วยในการสังเกตและวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจอาจสามารถพิจารณาได้จากวัฏจักร (Business Cycle) ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกลักษณะเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่น ๆ อีก ไม่ว่าจะเป็น ข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันและที่คาดว่าจะได้ในอนาคต นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมทั้งนโยบายเศรษฐกิจอื่น ๆ ของรัฐบาล ฯลฯ

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross National Product : GNP) เป็นเครื่องมือวัดภาวะเศรษฐกิจที่ใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุด ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเป็นเครื่องมือมูลค่าของผลผลิตสินค้าและบริการทั้งหมดของประเทศ ไม่ว่าจะการผลิตนั้นจะเกิดขึ้นในประเทศใด ๆ ก็ตาม
- ผลผลิตอุตสาหกรรม (Industrial Production) เป็นดัชนีที่แสดงผลผลิตของอุตสาหกรรม อาทิ อุตสาหกรรมการผลิตเหมืองแร่ ไฟฟ้า และก๊าซ โดยหน่วยงานทางการจะเป็นผู้ประกาศตัวเลขผลผลิตอุตสาหกรรม ดัชนีนี้มักจะเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกับภาวะเศรษฐกิจและวัฏจักรธุรกิจ
- รายได้ส่วนบุคคล (Personal Income) เป็นตัวเลขที่แสดงถึงรายได้ส่วนบุคคลก่อนหักภาษี ซึ่งจะสะท้อนอำนาจซื้อของประชากร โดยสามารถอธิบายพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคในเมื่อรายได้ส่วนบุคคลเปลี่ยนแปลงไป
- ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index :CPI) เป็นดัชนีที่แสดงการเปลี่ยนแปลงราคาของสินค้าและบริการในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดภาวะเงินเฟ้อได้อีกวิธีหนึ่ง
- ดัชนีราคาผู้ผลิต (Producer Price Index) เป็นดัชนีที่แสดงการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าในแต่ละช่วงของการผลิต ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูป ดัชนีราคาผู้ผลิตนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือบ่งบอกถึงภาวะเงินเฟ้อที่อาจจะเกิดขึ้นได้
- อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate) เป็นตัวเลขที่แสดงอัตราร้อยละของผู้ว่างงานในระบบเศรษฐกิจเทียบกับกำลังแรงงานรวม ซึ่งจะแสดงให้เห็นสภาพเศรษฐกิจโดยเปรียบเทียบว่าเป็นไปในทิศทางที่กำลังขยายตัวหรือหดตัว
- อัตราดอกเบี้ยในประเทศและอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ (Domestic Interest Rate & Foreign Interest Rate) อัตราดอกเบี้ยที่ควรนำมาพิจารณาควรเป็นอัตราดอกเบี้ยที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง และสามารถสะท้อนสภาพคล่องของตลาดเงินได้ดีพอสมควร อัตราดอกเบี้ยซึ่งกำหนดคงที่เป็นการเฉพาะ เป็นอัตราดอกเบี้ยที่ไม่เหมาะสมที่จะนำมาพิจารณาเพื่อการวิเคราะห์เศรษฐกิจ
- ปริมาณการขายปลีก (Retail Sales) เป็นตัวเลขที่แสดงยอดและการเปลี่ยนแปลงการขายปลีกในระบบเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ตัวเลขปริมาณการขายปลีกนี้

จะมีความสัมพันธ์กับการผลิต เช่น เมื่อตัวเลขการขายปลีกชะลอตัวลงเป็นระยะเวลานาน ก็อาจจะมีการลดการผลิตในช่วงเวลาต่อไป เป็นต้น

ในบางประเทศซึ่งมีระบบข้อมูลเศรษฐกิจที่ครบถ้วนอาจมีตัวเลขเศรษฐกิจอื่น ๆ เพิ่มเติมที่จะช่วยให้การวิเคราะห์เศรษฐกิจมีความชัดเจนมากขึ้น

2. การพิจารณานโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล ประกอบด้วย

- นโยบายการคลัง ซึ่งประกอบด้วยนโยบายด้านรายรับอันได้แก่ นโยบายที่เกี่ยวกับภาษี และที่เกี่ยวกับรายรับอื่นที่มีใช้ภาษีอากร นโยบายด้านการใช้จ่ายของรัฐบาล ตลอดจนการจัดการส่วนที่เกินดุล หรือการหาเงินชดเชยส่วนที่ขาดดุล ซึ่งจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยตรงเมื่อใดที่ยอดการใช้จ่ายของรัฐบาลสูงกว่ายอดรายรับของรัฐบาล หมายความว่าฐานะการคลังของรัฐบาลอยู่ในสภาพขาดดุล ซึ่งอาจเป็นผลจากการใช้นโยบายการคลังขาดดุล กล่าวคือ รัฐบาลพยายามช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้ขยายตัวมากขึ้น โดยเพิ่มการใช้จ่ายทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น การก่อสร้างถนน ระบบคมนาคม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับปริมาณการขาดดุลของรัฐบาล และมาตรการแก้ไขการขาดดุลของรัฐบาล เพื่อที่จะสามารถคาดหวังกผลกระทบโดยรวมที่จะเกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจในอนาคต

ในทางตรงกันข้าม กรณีที่ยอดการใช้จ่ายของรัฐบาลต่ำกว่ายอดรายรับของรัฐบาล ฐานะการคลังของรัฐบาลอยู่ในสภาพเกินดุล ซึ่งอาจเกิดจากการที่รัฐบาลใช้นโยบายการคลังเกินดุล กล่าวคือ รัฐบาลพยายามชะลออัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ และ/หรือชะลอการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ โดยจำกัดการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้า และบริการของภาครัฐบาล หรือปรับอัตราภาษีอากรให้สูงขึ้น ซึ่งผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินมาตรการทางการคลังของรัฐบาล

- นโยบายการเงิน ธนาคารกลางจะเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับนโยบายการเงินของประเทศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อ ควบคุมปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ย นโยบายการเงินนอกจากจะช่วยสนับสนุนนโยบายการคลังแล้ว ยังอาจช่วยในการทำให้เกิดความสมดุลกับผลของนโยบายการคลังด้วย ธนาคารกลางมีแนวทางปฏิบัติในอันที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้หลายแนวทาง แนวทางแรกคือ ธนาคารกลางสามารถเปลี่ยนแปลงเงินสำรองตามกฎหมาย (Legal Reserve Requirement) ได้ การที่ธนาคารกลางประเทศเพิ่มอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมายจะมีผลกระทบต่อปริมาณเงิน กล่าวคือระบบการเงินจะมีเงินสดสำรองส่วนเกินลดลง และธนาคาร

พาณิชย์ก็สามารถปล่อยเงินกู้ได้ลดลง สำหรับการลดอัตราเงินสำรองตามกฎหมายจะมีผลต่อปริมาณเงินในทางตรงกันข้าม กล่าวคือระบบการเงินจะมีเงินสดสำรองส่วนเกินเพิ่มขึ้น และธนาคารพาณิชย์สามารถปล่อยเงินกู้ได้เพิ่มขึ้น

สำหรับแนวทางประการต่อไปคือ ธนาคารกลางยังสามารถเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยซื้อลด (Discount Rate) ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมระยะสั้นที่ธนาคารกลางกำหนดให้สำหรับธนาคารพาณิชย์ การลดอัตราดอกเบี้ยซื้อลด จะมีผลกระทบต่อเนื่องไปยังการกระจายเงินกู้ยืมไปยังอุตสาหกรรมและธุรกิจต่าง ๆ ด้วย นอกจากนี้ ธนาคารกลางยังอาจจะกำหนดแนวทางการดำเนินงานทางด้านของธนาคารพาณิชย์ เช่น นโยบายการให้เครดิตทั้งในด้านอัตราดอกเบี้ยหรือเกี่ยวกับภาคเศรษฐกิจที่ได้รับสินเชื่อ เป็นต้น

การซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในตลาดพันธบัตร (Open Market Operation) ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งของเครื่องมือของนโยบายการเงิน เมื่อธนาคารกลางขายหลักทรัพย์ในตลาดการเงิน จะทำให้ปริมาณเงินลดลง ในขณะที่เดียวกันอุปทานของหลักทรัพย์ หรือพันธบัตรรัฐบาล ที่เพิ่มขึ้น จะทำให้ราคาของพันธบัตรลดลง และอัตราผลตอบแทน (Yield) ของพันธบัตรจะสูงขึ้น ทำให้ผู้ลงทุนเกิดแรงจูงใจในการซื้อมากขึ้น ธนาคารกลางจะสามารถปรับสภาพอุปสงค์และอุปทานของเงินโดยขายหลักทรัพย์ให้แก่ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินต่าง ๆ และประชาชนทั่วไป

3. การพิจารณาภาพรวมของเศรษฐกิจ เพื่อการวิเคราะห์หลักทรัพย์จะเห็นว่าการวิเคราะห์เศรษฐกิจทั่วไปเกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยหลายอย่างประกอบด้วย อาทิ วัฏจักรธุรกิจ นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง อัตราเงินเฟ้อ การใช้จ่ายของผู้บริโภคและของธุรกิจ ซึ่งการพิจารณาปัจจัยดังกล่าว ผู้วิเคราะห์จะต้องวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ และใช้เป็นแนวทางในการสรุปภาพรวมเศรษฐกิจของประเทศ การวิเคราะห์ภาพรวมของเศรษฐกิจจะทำให้สามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวประกอบการพิจารณาได้อย่างน้อย 2 แนวทาง คือ

- ภาพรวมของเศรษฐกิจทำให้สามารถกำหนดขอบเขตย่อยของการลงทุนที่น่าสนใจ อาทิ จากการวิเคราะห์เศรษฐกิจพบว่า การใช้จ่ายของภาคธุรกิจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก ก็อาจจะพิจารณาว่าการลงทุนในกิจการที่เป็นการผลิตสินค้าประเภททุน ได้แก่ การผลิตเครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ เป็นการลงทุนที่น่าสนใจ หรือพบว่า การใช้จ่ายภาครัฐบาลมีแนวโน้มลดลง ก็อาจพิจารณาหลีกเลี่ยงการลงทุนในกิจการที่มีลักษณะขึ้นลงตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ เป็นต้น

- จากการใช้ภาพรวมของเศรษฐกิจกำหนดขอบเขตย่อยของการลงทุน ก็อาจนำไปพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของอุตสาหกรรม และบริษัท ว่าอุตสาหกรรมและบริษัทนั้นๆ ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจอย่างไร ต่อไป

ธมลวรรณ ศรีคำ (2550) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทจัดการกองทุนพีรามาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม จำแนกตามด้านต่าง ๆ คือ ทิศทางของอัตราดอกเบี้ย ด้านภาวะเศรษฐกิจ เสถียรภาพของตลาดการเงินในประเทศ อัตราเงินเฟ้อ และภาวะทางการเมือง การศึกษาได้ใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi – Square Test) เพื่อทดสอบความแตกต่าง

สมลักษณ์ บุญโกลม (2550) ได้ศึกษา การเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนรวมในแต่ละสภาพอัตราดอกเบี้ย พบว่าตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษานั้นพบว่ากองทุนรวมตราสารทุนเป็นกองทุนที่มีผลการดำเนินงานที่ดีที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากการที่ภาวะเศรษฐกิจมีอัตราการขยายตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ภาคธุรกิจต่าง ๆ เริ่มมีการลงทุนมากขึ้น ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับที่ทำให้ภาคธุรกิจสามารถเข้ามาระดมทุนในตลาดทุนได้เป็นจำนวนมากอันส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์มีแนวโน้มการฟื้นตัวที่ดีขึ้น

ธมลวรรณ จันทร์อุไร (2552) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและประสิทธิภาพการบริหาร จัดการของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งจดทะเบียนแล้ว ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกหักอัตราเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คือปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้สุทธิ และความพอใจในสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากกองทุนทั้งในส่วนของผลตอบแทน และปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ตำแหน่งงาน อายุงาน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุน

สุชาติ แสงสุวรรณโรจน์ (2556) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนที่ผ่านและไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจพบว่า พฤติกรรมของนักลงทุนที่ไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจให้ความสำคัญกับการกระจายการลงทุนระยะกลางมากกว่านักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ ในการตัดสินใจซื้อขายนักลงทุนที่ไม่เคยผ่านวิกฤตเศรษฐกิจจะเลือกหุ้นยอดนิยม (Most Active) มากกว่านักลงทุนที่เคยผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ ส่วนนักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจจะให้ความสำคัญกับหุ้นที่มีปริมาณซื้อขายสูง (Most Volume) มากกว่านักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ

ปัจจัยในการตัดสินใจซื้อขายหุ้นนักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคมากกว่านักลงทุนที่ไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ ความคิดเห็นของนักลงทุนที่ไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจนั้นจะมีความเชื่อมั่นของนักลงทุนมากกว่านักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจที่เป็นสาเหตุที่ทำให้ราคาหลักทรัพย์แพงเกินไปหรือถูกเกินไป ในการคาดการณ์ราคาหลักทรัพย์ในอนาคต นักลงทุนที่ไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ คาดการณ์ดัชนีตลาดหลักทรัพย์สูงมากกว่านักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ จากพฤติกรรมกรหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Loss Aversion) การตอบสนองต่อสถานการณ์จำลองเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจของนักลงทุนพบว่า นักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจส่วนใหญ่เลือกที่จะซื้อหุ้นต่อไป ส่วนนักลงทุนที่ไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจส่วนใหญ่เลือกที่จะทยอยขายหุ้นมากกว่านักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ และในการตอบสนองของนักลงทุนในสถานการณ์การขาดทุนที่แน่นอน โดยที่นักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญที่จะถือครองหลักทรัพย์อย่างต่อเนื่องนั้น ไข่มากกว่านักลงทุนที่ไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ และจากวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 พฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ที่ผ่านมา พฤติกรรมของนักลงทุนทั้งสองกลุ่มจะมีความเชื่อมั่นของนักลงทุนในการเอาชนะตลาด โดยที่นักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจคิดว่าตนเองมีความมั่นใจและมีความสามารถในการเอาชนะตลาดได้

2.1.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานสภาพการเมือง

การเมืองเกิดจากแรงจูงใจในการช่วงชิงหรือรักษาอำนาจการปกครองในระดับประเทศ ซึ่งอำนาจทางการเมืองนี้ถูกใช้ในการจัดสรรทรัพยากรและความมั่งคั่งต่อกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมที่หลากหลาย ซึ่งผลลัพธ์ของกิจกรรมทางการเมืองส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ ในหลายด้าน และเนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองอยู่ในสภาวะผันผวนอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งความไม่แน่นอนทางการเมืองซึ่งยากที่จะคาดการณ์ล่วงหน้ามีผลกระทบทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจและผลประกอบการ ทำให้การวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเมืองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผนและตัดสินใจทางธุรกิจ (www. Sasinconsulting.com สืบค้นเมื่อ 26 พฤษภาคม 2558)

ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางการเมืองสามารถเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. การเข้าควบคุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น การปรับอัตราภาษีธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงกฎหมายและข้อตกลงที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและดำเนินธุรกิจ การโอนโครงสร้างพื้นฐานบางอย่างให้ถือครองโดยภาครัฐ การเวนคืนกิจการและสินทรัพย์ของบริษัทต่างชาติมาเป็นของรัฐ

การลดค่าเงิน การเข้าควบคุมอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การจำกัดการนำเข้าสินค้า และวัตถุดิบ

2. ปัจจัยแวดล้อมทางการเมืองและสังคมที่เป็นอุปสรรคต่อธุรกิจ เช่น การต่อต้านการใช้สินค้าจากเหตุจูงใจทางการเมือง การชุมนุมประท้วง ความรุนแรงทางการเมือง การรัฐประหาร การใช้กฎอัยการศึก และการประกาศเคอร์ฟิว

ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางการเมืองที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ข้างต้น อาจส่งผลกระทบต่อการเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ การเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างชาติ ทั้งในส่วนของแรงงานฝีมือและแรงงานไร้ฝีมือ สภาวะความผันผวนทางเศรษฐกิจระยะสั้น รวมถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการค้าตกต่ำลงในภาพรวม

การวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเมืองจำเป็นต้องใช้การคาดการณ์จากข้อมูลอย่างรอบด้าน โดยพิจารณาถึงรูปแบบความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางการเมือง (การเข้าควบคุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และปัจจัยแวดล้อมทางการเมืองและสังคมที่เป็นอุปสรรคต่อธุรกิจ) และวิเคราะห์ถึงวัตถุประสงค์และแรงจูงใจของเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น อันจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ภาพ 2.1 ภาพการวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเมือง

ที่มา : (www. Sasinconsulting.com สืบค้นเมื่อ 26 พฤษภาคม 2558)

ธนวรรธน์ พลวิชัย (2558) กล่าวว่าทิศทางเศรษฐกิจไทยที่กำลังจะเกิดขึ้น มองว่าอัตราจีดีพีของไทยจะโตขึ้น 4% ในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี ถือเป็นสัญญาณที่ดี เพราะที่ผ่านมาไม่นับว่าจะธุรกิจการค้า การส่งออก การท่องเที่ยวของบ้านเราอยู่ในช่วงชะลอตัว ภาวะการณ์ลดตัวต่ำสุดของราคาพืชผลทางการเกษตร โดยเฉพาะข้าวกับยางพาราและถือเป็นเหตุการณ์ที่ราคาตกที่สุดในรอบ 40 ปีก็ว่าได้ จนนำมาซึ่งกำลังซื้อของเกษตรกรไม่มีภาวะหนี้สินครัวเรือน จนส่งผลพวงมาให้ภาคการท่องเที่ยวยังไม่ฟื้น ทว่าในช่วงปลายปีนั้นได้เกิดอัตราราคาน้ำมันโลกถูกลงอย่างมาก จนเป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นให้ประชาชนมีกำลังจะซื้อได้บ้าง เป็นสัญญาณที่ดีทางเศรษฐกิจ หากแต่เฉพาะแค่ 6 เดือนแรกเท่านั้นที่ภาวะเศรษฐกิจเป็นเช่นนี้เพราะรัฐบาลบริหารประเทศภายใต้กฎอัยการศึก ธนวรรธน์ มองว่า”อัยการศึกถือเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นปัจจัยหลักในช่วงแรกๆ แต่ตอนนี้มีปัจจัยหลักแล้ว เพราะประเทศไม่มีความรุนแรง ประชาชนในประเทศไม่มีความเครียด จนทำให้เริ่มมีชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนบ้าง ทั้งนี้สิ่งที่จะเป็นหลักประกันและประโยชน์ที่สุดต่อเศรษฐกิจไทยถ้าประเทศเกิดการเลือกตั้งเมื่อใดก็น่าจะเป็นประโยชน์ที่สุด ผมคิดว่าสิ่งที่รัฐบาลและ คสช.ควรจะต้องดำเนินการเพื่อเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ คือ เร่งโครงการสร้างการคมนาคมเพื่อรองรับการค้าและการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ สร้างบรรยากาศประเทศให้เอื้อต่อการส่งออกฟื้นฟูการท่องเที่ยว และส่งเสริมธุรกิจการค้าชายแดน และควรลงทุนเศรษฐกิจดิจิทัล และควรประมวล 4จี โดยเร็ว ถ้ารัฐบาล และ คสช.ทำสิ่งเหล่านี้ได้ก็น่าจะช่วยกระตุ้นให้เศรษฐกิจของชาติมีนิมิตหมายดีขึ้นได้ อย่างไรก็ตามปัจจัยทางกฎหมาย ปัจจัยทางเศรษฐกิจก็มีความสำคัญ หากแต่ทางด้านการเมืองถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จำต้องขบคิดเสมือนเป็นปัจจัยที่ชี้เป็นชี้ตายอำนาจรัฐบาล-คสช.ได้”

ดวงรัตน์ ทศนประเสริฐ (2557) อธิบายว่า ผลกระทบจากปัญหาภัยแล้งต่อการเมืองต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในการลงทุนโดยตรงนั้นเป็นการลงทุนในระยะยาว เพราะต้องมีการตั้งโรงงานมีการนำเข้าเครื่องจักรมีการกู้เงินมาเพื่อใช้ในการลงทุน จึงต้องมีการวางแผนล่วงหน้าเป็นระยะเวลาค่อนข้างนาน ดังนั้นปัญหาทางการเมืองที่ยืดเยื้ออาจจะไม่ได้ส่งผลต่อการลงทุนในทันที แต่จะส่งผลในอนาคตและอาจจะกระทบความเชื่อมั่นของนักลงทุนในระยะยาว กล่าวคือ นักลงทุนใหม่ ๆ หรือนักลงทุนเก่าที่ต้องการเพิ่มปริมาณการลงทุนจะไม่มี ความมั่นใจที่จะเช่นนั้น เพราะเกรงว่าอาจเกิดปัญหาการเมืองอีกและธุรกิจของตนจะได้รับผลกระทบในอนาคต ซึ่งจากปัญหาการเมืองในขณะนี้นักวิชาการบางท่านได้ออกมาให้ความเห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศค่อนข้างมาก โดยนายอาร์ท พิศาลวานิช คณบดีคณะ

เศรษฐศาสตร์ และผู้อำนวยการศูนย์ศึกษากิจการระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
เปิดเผยว่า “ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองที่ยืดเยื้อส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติชะลอการ
ลงทุนในประเทศไทย หรือนำไปลงทุนในประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนแทน เป็นมูลค่ากว่าสองแสน
ล้านบาท ส่งผลให้เม็ดเงินการลงทุนในประเทศไทยลดลง” เป็นอย่างสอดคล้องกับข้อคิดเห็นจาก
นายศุภวุฒิ สายเชื้อ กรรมการผู้จัดการและหัวหน้าสายงานวิจัย บริษัท ทุนภัทรจำกัด (มหาชน)
ที่ว่า “นักลงทุนญี่ปุ่นได้มีการชะลอการลงทุนในไทยออกไปก่อนแต่เพราะเหตุการณ์ทางการเมือง
ที่ยังเกินสามเดือน จึงจะทบทวนแผนการลงทุนในไทยใหม่”

กฤษฎา สังขมณี (2553) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พัก
ในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน พบว่าปัจจัยนโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และ
ตลาดในพื้นที่ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบการลงทุน ดังนั้นในสถานการณ์ปี 2553
ที่ประเทศไทยเกิดปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองรุนแรงมากอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนจนเกิด
เป็นการจลาจลและวินาศกรรม ส่งผลเสียต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศไม่น้อยกว่า
แสนล้านบาท กระทบอย่างยิ่งต่อภาคบริการโดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวและที่พัก รัฐบาลต้องมี
มาตรการออกมาเยียวยาผู้ประกอบการธุรกิจตลอดจนลูกจ้างพนักงานของธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ
ที่อยู่ในพื้นที่การชุมนุมในเขตใจกลางเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร และเมืองสำคัญทางการ
ท่องเที่ยวทั่วประเทศ นับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่สอดคล้องกับผลการวิจัยอย่างแท้จริง

ลลิตา เอื้ออำนวยชัย (2554) ได้ศึกษา ผลกระทบของเหตุการณ์ทางการเมือง
ที่เกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ.2551-2553 ต่ออัตราส่วนทางการเงิน พบว่า เหตุการณ์ทางการเมือง
ส่งผลกระทบต่อ ความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นและความสามารถในการทำกำไรที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ
ของหมวดธุรกิจการท่องเที่ยวและสันทนาการ และหมวดธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์ในทาง
กลับกันความเสี่ยงที่ลดลง และความสามารถในการทำกำไรที่เพิ่มขึ้นของหมวดธุรกิจพาณิชย์
ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สวนทางกับ อีกสองหมวดธุรกิจข้างต้นนั้นไม่ได้ เป็นผลกระทบจาก
เหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น ทั้งนี้อัตราส่วนทางการเงินในการศึกษานี้ที่มีการเปลี่ยนแปลง
อย่างชัดเจนอันเป็นผลมาจากเหตุการณ์ทางการเมือง คือ อัตราส่วนมูลค่าตลาดส่วนของผู้ถือหุ้น
ต่อหนี้สินรวมและอัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานต่อสินทรัพย์รวม

2.1.8 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุน

ความหมายของตัดสินใจลงทุน Schiffman and Kanuk (1994) กล่าวว่า ตัวแบบการตัดสินใจของผู้บริโภค (Model Of Consumer Decision Making) โดยตัวแบบนี้จะรวมแนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคและพฤติกรรมของผู้บริโภคซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน

1. การนำเข้าสู่ข้อมูล (Input) เป็นอิทธิพลจากภายนอกที่มีผลต่อค่านิยม ทักษะ และพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งมาจากกิจกรรมทางส่วนผสมทางการตลาดที่พยายามสื่อสารไปยังผู้บริโภคที่มีศักยภาพ ซึ่งแยกเป็น

- Making Input คือ กิจกรรมทางการตลาดที่พยายามเข้าถึง กำหนด และจูงใจผู้บริโภคให้ซื้อหรือเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ โดยใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น บรรจุมัณฑ์ การรับประกันสินค้า หรือกลยุทธ์ด้านราคา เป็นต้น

- Sociocultural Input เป็น ข้อมูลเข้าที่ไม่เกี่ยวกับการค้า เช่น ความคิดเห็นของเพื่อนบรรณาธิการหนังสือพิมพ์หรือวารสาร วัฒนธรรม ระดับชั้นทางสังคม ซึ่งเป็นอิทธิพลภายในของบุคคลที่มีผลต่อการประเมินผลและการยอมรับหรือปฏิเสธผลิตภัณฑ์

2. กระบวนการ (Process) เป็นการพิจารณาถึงอิทธิพลทางจิตวิทยาซึ่งจะเป็นอิทธิพลภายใน(แรงจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ หรือทัศนคติ) ที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค รวมถึงปัจจัยอื่นอีก 2 ประการคือ

- การรับรู้ถึงความเสี่ยง (Perceived Risk) คือความไม่แน่นอนที่ผู้บริโภคเผชิญโดยผู้บริโภคไม่สามารถคาดเดาผลลัพธ์ที่เกิดจากการตัดสินใจซื้อ ดังนั้น ผู้บริโภคมักซื้อสินค้าหรือบริการในที่เดิม ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น ถ้าผู้บริโภคไม่มีข้อมูลทางด้านผลิตภัณฑ์ก็จะเชื่อถือในชื่อเสียงของร้านนั้น ๆ ถ้าเกิดข้อสงสัยผู้บริโภคจะซื้อของแพงไว้ก่อนเพื่อลดความเสี่ยงเพราะผู้บริโภคคิดว่าของแพงต้องเป็นของดี

- กลุ่มที่ยอมรับได้ (Evoked Set) คือ ตราสินค้าที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ ประกอบด้วยสินค้าจำนวนน้อยผู้บริโภคคุ้นเคย จำได้ และยอมรับการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

(ก) ขั้นการรับรู้ความต้องการ (Need Recognition) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเผชิญกับปัญหา เช่น การซื้อของจากเครื่องขายอัตโนมัติกับปัญหาซับซ้อน คือปัญหาที่เกิดจากการพัฒนาให้ซับซ้อนขึ้น เช่น เมื่อใช้รถไปนาน ๆ ก็มีความคิดจะเปลี่ยนรถใหม่ เพื่อหลีกเลี่ยงค่าซ่อมแซมรถเก่า เป็นต้น

(ข) การค้นหาข้อมูลก่อนการตัดสินใจซื้อ (Pre-Purchase search) ขั้นตอนนี้จะเริ่มขึ้นเมื่อผู้บริโภครู้ว่าจะได้รับความสะดวกจากการซื้อหรือบริโภคผลิตภัณฑ์ ผู้บริโภคจะต้องการข้อมูลเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการเลือก

(ค) การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternative) เป็นขั้นตอนในการกระบวนการตัดสินใจซื้อซึ่งผู้บริโภคประเมินประโยชน์ที่จะได้รับจากแต่ละทางเลือกของผลิตภัณฑ์ที่กำลังพิจารณาจะใช้ 2 รูปแบบคือ ใช้รายชื่อตราสินค้าที่เลือกไว้ และเลือกเอาจากทั้งหมดที่มีในตลาด

3. การแสดงผลหรือพฤติกรรมที่แสดงออก (Output) คือพฤติกรรมการซื้อการประเมินหลังการซื้อโดยวัตถุประสงค์ทั้งสองกิจกรรมเพื่อที่จะเพิ่มความพอใจให้กับผู้บริโภคในการตัดสินใจซื้อ

1 พฤติกรรมการซื้อ (Purchase Behavior) ผู้บริโภคมีประเภทการซื้ออยู่ 2 ประเภทด้วยกันคือ การทดลองซื้อ (Trial Purchase) และการซื้อซ้ำ (Repeat Purchase) ถ้าผู้บริโภคซื้อสินค้าชนิดหนึ่งหรือตราหนึ่งเป็นครั้งแรก และซื้อในปริมาณน้อยกว่าปกติ การซื้อนี้จะถูกพิจารณาว่าเป็นการทดลองซื้อหรือกล่าวได้ว่า การทดลองซื้อ คือ รูปแบบพฤติกรรมการซื้อที่ผู้บริโภคพยายามที่จะประเมินสินค้าโดยผ่านการใช้โดยตรง ถ้าตราใหม่เป็นสินค้าประเภทเดียวกับสินค้าที่มีอยู่แล้ว ถูกค้นพบจากการทดลองใช้ว่าทำให้เกิดความพึงพอใจมากกว่าตราสินค้าอื่น หรือตราเดิมที่ใช้อยู่ ผู้บริโภคก็จะทำการซื้อซ้ำ การซื้อซ้ำนี้ใกล้เคียงกับแนวความคิดเรื่องความภักดีต่อตราสินค้า (Brand Loyalty)

2 การประเมินหลังการซื้อ (Post Purchase Evaluation) เมื่อผู้บริโภคใช้ผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างการทดลองใช้ก็จะทำการประเมินในด้านของสิ่งที่คาดหวังซึ่งผลการประเมินจะออกมาใน 3 รูปแบบด้วยกันคือ

- สินค้าั้นตรงกับความคาดหวัง ซึ่งจะนำไปสู่ความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติ
- สินค้าั้นดีเกินความคาดหวัง ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกที่เป็นบวก
- สินค้าั้นไม่ดีเกินกว่าความคาดหวัง ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกที่เป็นลบ

สำหรับผลที่ออกมาในแต่ละข้อของทั้ง 3 ข้อนั้น แสดงถึงความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้บริโภคเกี่ยวข้องกับการที่ผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจประสบการณ์ เทียบกับความคาดหวังเมื่อทำการประเมินหลังการซื้อ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทฤษฎีความพึงพอใจของผู้บริโภค คืออิทธิพลจากภายนอก เช่น ค่านิยมทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้บริโภคอิทธิพลภายใน เช่น แรงจูงใจ การเรียนรู้ ที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค

กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจ เป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้หลักเชิงเหตุผลเป็นลักษณะของการหาทางออกที่ดีที่สุดเป็นพื้นฐาน ซึ่งนักวิชาการได้แบ่งขั้นตอนในการตัดสินใจโดยถือแนวพิจารณาการแก้ปัญหา (Problem Solving Approach) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2548)

1. ขั้นตอนแสวงหาข้อมูลข่าวสาร (Data Collection) เนื่องจากว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมมีสาเหตุ การเสาะหาข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา คือการเสาะหาสิ่งที่เป็นสาเหตุนั้น เพื่อมาเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจ จะต้องกระทำอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ ทั้งในแง่ของการเก็บรวบรวมข้อมูล (Collective) และในแง่การวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับการวิจัย

2. ขั้นตอนการกำหนดทางเลือก (Formulating Alternative) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากในกระบวนการตัดสินใจ เป็นการพยายามจะครอบคลุมวิถีทางที่จะแก้ปัญหาได้ในหลาย ๆ วิธี ต้องกำหนดให้ได้ในรูปธรรมหลักข้อเท็จจริงหลัก (Main Fact) เป็นอย่างไรบ้าง และในทางปฏิบัติต้องสร้างฉาก (Scenario) ขึ้นมาก่อนว่า เรื่องนี้มีทางเลือกอะไรบ้าง ในทางเลือกนั้น ๆ มีข้อเท็จจริงรูปธรรมหลัก ๆ อะไรบ้าง

3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ทางเลือก (Alternative Analysis) การวิเคราะห์ทางเลือกควรใช้ความเป็นจริงที่เป็นภาวะวิสัย (Objective Analysis) พยายามหลีกเลี่ยง การนำค่า (Value) ทั้งหลายมาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์

4. ขั้นตอนการเปรียบเทียบค่าทางเลือก (Value Comparison) ขั้นตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบโดยนาค่า (Value) มาเกี่ยวข้องนำมาเปรียบเทียบกับขั้นตอนอื่นที่ปลอดจากค่าแล้ว มาพิจารณาทางเลือกอีกทีหนึ่ง

5. ขั้นตอนการตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุด (Choice of Alternative on the Best Set of Alternative) ขั้นตอนนี้เป็นการตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจซื้อ สรุปได้ว่าพฤติกรรมผู้บริโภคจะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจซื้อในปัจจุบันของผู้บริโภค 5 ขั้นตอน (Five-Stage Model of Consumer Buying Process) คือ การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อของ Kotler (2000) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับความนึกคิด (Thought) ความรู้สึก (Feeling) การแสดงออก (Action) ในการดำรงชีวิตของมนุษย์แต่ละคนซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะแต่ละคนมีทัศนคติ (Attitude) สิ่งจูงใจ (Motive) ประสบการณ์ การรับรู้หรือสิ่งกระตุ้น (Stimuli) ทั้งภายในและภายนอกต่างกัน ปัจจัยดังกล่าวจะมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่นำไปสู่กระบวนการตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ

2.2 ความเป็นมาและลักษณะของกองที่สำรองเลี้ยงชีพ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งจดทะเบียนแล้ว (“กองทุน”) ได้รับการจัดตั้งร่วมกันระหว่างสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (“นายจ้าง”) และพนักงานของนายจ้าง (“สมาชิก”) ตามความในพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2530 พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550 และได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนเข้าเป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2538 โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด เป็นบริษัทจัดการกองทุน (“บริษัทจัดการ”) ทั้งนี้ นายจ้างและสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดซึ่งระบุในข้อบังคับของกองทุน

สมาชิกต้องจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพในอัตราร้อยละของเงินเดือน และนายจ้างจ่ายเงินสมทบในนามสมาชิกแต่ละคนเข้ากองทุนในอัตราร้อยละของเงินเดือน ดังนี้

ตาราง 2.1 อัตราการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบของพนักงาน

ประเภท	อายุการทำงาน	อัตราร้อยละของเงินเดือนของสมาชิก
เงินสะสม	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 และไม่เกินอัตราเงินสมทบ
	เกินกว่า 10 ปี ขึ้นไป	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4 และไม่เกินอัตราเงินสมทบ
เงินสมทบ	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	ร้อยละ 9
	เกินกว่า 10 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี	ร้อยละ 10
	เกิน 20 ปี ขึ้นไป	ร้อยละ 11

ที่มา : ข้อบังคับของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งจดทะเบียนแล้ว พ.ศ.2538

สมาชิกที่แจ้งความจำนงจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนครั้งแรกและจะขอเปลี่ยนแปลงอัตราเงินสะสมที่จะจ่ายเข้ากองทุนได้ปีละ 2 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 สมาชิกที่แจ้งขอเปลี่ยนแปลงภายในเดือนพฤษภาคม จะเริ่มเปลี่ยนแปลงอัตราเงินสะสมตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมในปีเดียวกัน

ครั้งที่ 1 สมาชิกที่แจ้งขอเปลี่ยนแปลงภายในเดือนพฤศจิกายน จะเริ่มเปลี่ยนแปลงอัตราเงินสะสมตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปีถัดไป

คณะกรรมการกองทุนได้รับอนุมัติให้สามารถปรับเปลี่ยนเป็นกองทุนที่นโยบายการลงทุน (Master Fund) เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกกองทุนสามารถเลือกนโยบายการลงทุน (Employee's Choices) ที่เหมาะสมกับความต้องการและระดับความเสี่ยงที่แต่ละคนยอมรับได้และสมาชิกสามารถปรับเปลี่ยนนโยบายการลงทุนได้ปีละ 2 ครั้ง โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป ดังนี้

RRF_GFF: นโยบายลงทุนในตราสารหนี้ (ทางเลือกการลงทุน 1)

RRAF_EQF: นโยบายลงทุนในตราสารทุน (ทางเลือกการลงทุน 2-6)

สมาชิกที่สิ้นสุดสมาชิกภาพเพราะออกจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใดและได้แจ้งความจำนงขอเงินไว้ในกองทุนแบบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด มีสิทธิคงเงินทั้งหมดที่มีสิทธิได้รับไว้ในกองทุนนับตั้งแต่วันที่สิ้นสุดสภาพเป็นต้นไป ทั้งนี้สมาชิกรายนั้นและนายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุน

2.3 สมมติฐานในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม โดยการอธิบายแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ผู้วิจัยจะเทคนิคทางสถิติ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ดังกล่าว โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ในด้านผลกระทบของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม เพื่อทดสอบสมมติฐานดังนี้

- H1 : ปัจจัยด้านเพศ (X_1) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H2 : ปัจจัยด้านอายุ (X_2) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H3 : ปัจจัยด้านสถานภาพ (X_3) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H4 : ปัจจัยด้านระดับการศึกษา (X_4) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H5 : ปัจจัยด้านรายได้ (X_5) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H6 : ปัจจัยด้านอายุงาน (X_6) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H7 : ปัจจัยด้านตำแหน่งงาน (X_7) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H8 : ปัจจัยด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุน (X_8) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H9 : ปัจจัยด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน (X_9) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)

- H10 : ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารการลงทุน (X_{10}) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H11 : ปัจจัยด้านความเสี่ยงการลงทุน (X_{11}) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H12 : ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ (X_{12}) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)
- H13 : ปัจจัยด้านความสภาพการเมือง (X_{13}) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (Y)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง เป็นการวิจัยที่อาศัยการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วนำมาสรุปผลเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อไป และวิธีการศึกษามีลำดับดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การทดสอบเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สมการวิจัย
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติในการวิเคราะห์

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร ดังนี้

3.1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้ลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยาง (ส่วนกลาง) จำนวน 341 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2558 ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง)

ตาราง 3.1 ขนาดของประชากร

ส่วนงาน	จำนวนประชากร
1.สำนักผู้ตรวจการ	12
2.สำนักผู้อำนวยการ	42
3.สำนักตรวจสอบภายใน	18
4.ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ	34
5.ฝ่ายวิจัยและแผน	23
6.ฝ่ายส่งเสริมการสงเคราะห์	25
7.ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์	21
8.ฝ่ายการเงินและบัญชี	68
9.ฝ่ายทรัพยากรบุคคล	25
10.ฝ่ายพัสดุ	45
11.ฝ่ายฝึกอบรม	20
12.ฝ่ายกฎหมาย	8
รวม	341

ที่มา : ฝ่ายทรัพยากรบุคคล (สภย.) ณ.วันที่ 1 กรกฎาคม 2558

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือหรือแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้ ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากตำรา บทความ เอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับสิ่งที่ต้องการศึกษารูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อายุงาน ตำแหน่งงาน

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยปัจจัยสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การลงทุน ประกอบด้วย ความรู้และประสบการณ์การลงทุน ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน ความเสี่ยงการลงทุน ภาวะเศรษฐกิจ สภาพการเมือง

ผู้ศึกษาได้สร้างแบบวัดระดับแบบ Likert Scale ซึ่งกำหนดให้มีคำถามเชิงบวก โดยกำหนดข้อคำถาม และมีคำตอบให้เลือก คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และกำหนดระดับคะแนนของแต่ละข้อตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

การให้ค่าคะแนน

คะแนน	1	หมายถึง น้อยที่สุด
คะแนน	2	หมายถึง น้อย
คะแนน	3	หมายถึง ปานกลาง
คะแนน	4	หมายถึง มาก
คะแนน	5	หมายถึง มากที่สุด

ระดับเกณฑ์การให้คะแนนเฉลี่ยโดยที่กำหนดความสำคัญของคะแนนใช้หลักการแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักของการแบ่งอันตรภาคชั้น (Interval scale) ซึ่งใช้สูตรดังนี้ (จารุกัญญาทองชมภู, 2553)

ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น = ค่าสูงสุด - ค่าต่ำสุด / จำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลผล

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า อันตรภาคชั้น} &= (5 - 1) / 5 \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

ค่าระดับคะแนน	ระดับความเห็น
ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 5	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 4	หมายถึง เห็นด้วยค่อนข้างมาก
ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 3	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยค่อนข้างน้อย
ค่าระดับคะแนนเท่ากับ 1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.3 การทดสอบเครื่องมือ

3.3.1 การทดสอบความแม่นยำของแบบสอบถาม (Validity) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแม่นยำ โดยตรวจสอบความแม่นยำของเนื้อหา โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเข้าใจภาษาและการตีความหมายข้อความในแบบสอบถาม จากนั้นได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้ให้ครอบคลุมและตรงกับนิยามที่กำหนด และทำการแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ โดยการหาค่าความสมเหตุสมผลของเนื้อหา หรือ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามแต่ละข้อ ใช้สูตร IOC หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (สมนึก ภัททิยธนี , 2546)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่	R	คือ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
	$\sum R$	คือ	ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
	N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดย กำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่ายสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

ผลการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งมีค่าดัชนีสูงกว่าที่กำหนดไว้ 0.60 แสดงว่าแบบสอบถามในงานวิจัยครั้งนี้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้ครอบคลุม และตรงกับนิยามที่กำหนด

3.3.2 การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) โดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นั้นไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จำนวน 30 คน โดยใช้สูตรครอนบัคแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างได้โดยการทดสอบความเที่ยงตรงหรือการทดสอบความเชื่อมั่นนี้ช่วยทำให้ข้อความของแบบสอบถามมีความสมบูรณ์และทำให้มาตรวัดนี้เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพมากขึ้น

ตาราง 3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ลำดับ	สภาพแวดล้อมและประสบการณ์การลงทุน	ค่าความเชื่อมั่น
1	ความรู้และประสบการณ์การลงทุน	.800
2	ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน	.829
3	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน	.827
4	ความเสี่ยงการลงทุน	.804
5	ภาวะเศรษฐกิจ	.937
6	สภาพการเมือง	.940
	รวม	.934

จากตาราง 3.2 พบว่าค่า Cronbach's Alpha Coefficient ของปัจจัยแต่ละด้านอยู่ในช่วงระหว่าง 0.80 - 0.94 ซึ่งสูงกว่าระดับความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้ที่ 0.70 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544) แสดงว่าแบบสอบถามในงานวิจัยครั้งนี้มีความเหมาะสม

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการจัดทำงานวิจัยฉบับนี้ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งได้รับข้อมูลจากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามของกลุ่มประชากร คือ พนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จำนวน 341 คน เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า แบบสอบถามที่ได้รับกลับมาจำนวน 273 ชุด และแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ผลได้ จำนวน 266 ชุด คิดเป็นอัตราตอบกลับร้อยละ 78.00 ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าจะมีความเหมาะสมที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ เนื่องจากตามแนวทางของการวิเคราะห์ข้อมูลสายสังคมศาสตร์เกี่ยวกับอัตราตอบกลับที่สูงสุด และเป็นไปได้มากกว่า 20% (Aaker, Kumar and Day 2001)

3.5 สมการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ค่าความน่าจะเป็นของการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยความสัมพันธ์ของตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัวแปร เป็นดังนี้

$$\text{Prob (RRF\_GFF)} = \frac{e^{\beta_0 + \beta_1(\text{SEX}) + \beta_2(\text{AGE}) + \beta_3(\text{STA}) + \beta_4(\text{EDU}) + \beta_5(\text{INC}) + \beta_6(\text{MORFO}) + \beta_7(\text{POS}) + \beta_8(\text{Know\_Total}) + \beta_9(\text{RetTotal}) + \beta_{10}(\text{InvestTotal}) + \beta_{11}(\text{RiskTotal}) + \beta_{12}(\text{EconTotal}) + \beta_{13}(\text{PolitTotal})}{1 + e^{-w}}$$

$$\text{Prob (RRF\_GFF)} = 1 - \text{Prob (RRAF\_EQF)}$$

การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกในครั้งนี้ มีตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่สำคัญดังนี้

- ตัวแปรตาม (Dependent Variables) กำหนดให้

Prob (RRF_GFF) คือ ค่าโอกาส หรือความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนใน
ตราสารหนี้ (กำหนดให้ $Y = 0$)

Prob (RRAF_EQF) คือ ค่าโอกาส หรือความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนใน
ตราสารทุน (กำหนดให้ $Y = 1$)

- ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) มีดังนี้

SEX หมายถึง เพศของผู้ลงทุน (คาดว่าเพศหญิงน่าจะมีผลต่อการตัดสินใจ
เลือกลงทุน เนื่องจากเพศหญิงมีความละเอียดรอบคอบในการ
ตัดสินใจมากกว่าเพศชาย จึงกำหนดให้ 1. คือเพศชาย
2. คือเพศหญิง)

AGE หมายถึง อายุของผู้ลงทุน (คาดว่าอายุน่าจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือก
ลงทุน ถ้ามีอายุ) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อย มักจะกล้าเสี่ยงและสนใจ
ลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน
จึงกำหนดให้ 1. มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี ให้คะแนน 2,3,4
และ 5 เมื่อมีอายุ 31-40 ปี อายุ 41-50 ปี อายุ 51-55 ปี
อายุ 56 ปีขึ้นไป ตามลำดับ)

STA หมายถึง สถานภาพของผู้ลงทุน (คาดการณ์ว่าสถานภาพโสดจะมีผลต่อ
การตัดสินใจมากกว่าเลือกลงทุนมากกว่า เนื่องจากไม่มีภาระผูกพัน
หรือคนที่ต้องอยู่ในความรับผิดชอบมากเท่ากับคนที่แต่งงานแล้ว
จึงกำหนดให้ 1. มีสถานภาพโสด 2. มีสถานภาพสมรส
3. สถานภาพอื่นๆ)

EDU หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ลงทุน (เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ คาดว่า
ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษามีผลต่อการตัดสินใจ กล่าวคือ
ผู้ลงทุนที่มีการศึกษาสูงก็น่าจะ ทำให้มีการคิดวิเคราะห์และ
ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลมากกว่าคนที่มีการศึกษาในระดับ

ที่ต่ำกว่า จึงกำหนดให้ 1.มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับ
ปริญญาตรี ให้คะแนน 2,3, และ 4 เมื่อมีการศึกษาระดับ
ปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก ตามลำดับ)

INC หมายถึง รายได้ของผู้ลงทุน (คาดว่าความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการ
ตัดสินใจเลือกลงทุนมีทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ลงทุนที่มี
รายได้สูงจะสามารถหักเงินสะสมเพื่อลงทุนได้มากกว่า
จึงกำหนดให้ 1. มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท
ให้คะแนน 2,3, 4 และ เมื่อผู้ลงทุนมีรายได้ 15,001 - 35,000
บาท 35,001 - 55,000 บาท 55,001 - 75,000 บาท และ
สูงกว่า 75,000 บาท ตามลำดับ)

WORK หมายถึง ระยะเวลาในการทำงานของผู้ลงทุน (คาดว่าความสัมพันธ์
ระหว่างอายุงานมีผลต่อการตัดสินใจ เนื่องจากผู้ลงทุนมีอายุ
งานมากก็แสดงให้เห็นถึงความมั่นคงในอาชีพการงานและมี
แนวโน้มลงทุนมากขึ้น จึงกำหนดให้ 1. มีระยะเวลาต่ำกว่าหรือ
เท่ากับ 5 ปี ให้คะแนน 2,3,4 และ 5 เมื่อระยะเวลา 5-10 ปี
ระยะเวลา 11-20 ปีระยะเวลา 21-30 ปี และระยะเวลา
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป ตามลำดับ)

POS หมายถึง ตำแหน่งในสายงานของผู้ลงทุน (เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ
คาดการณ์ว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกลงทุน
ทางด้านบวก กำหนดให้ ดังนี้

- 1.มีตำแหน่งงานสายปฏิบัติการ เช่น ฝ่ายส่งเสริมการ
สงเคราะห์ ฝ่ายพัฒนาสวนสงเคราะห์ เป็นต้น
- 2.มีตำแหน่งงานสายอำนวยการ เช่น ฝ่ายการเงินและบัญชี
ฝ่ายพัสดุ ฝ่ายฝึกอบรม เป็นต้น)

KNOW หมายถึง ด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุน คาดว่ามี
ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกลงทุนทิศทางบวก กล่าวคือ
ผู้ลงทุนที่มีความรู้ความเข้าใจในสินทรัพย์ที่จะลงทุน เข้าใจใน

เรื่องความเสี่ยงและทางเลือกในการลงทุนอย่างถูกวิธีและมี
 ความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องจะช่วยให้เรามี โอกาสสร้าง
 ผลตอบแทนที่สูงขึ้นและสร้างความมั่งคั่งได้รวดเร็วขึ้น
 (วัดโดยแบบสอบถาม)

ROI หมายถึง ด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน คาดว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกการลงทุนทิศทางบวก กล่าวคือ
 วัตถุประสงค์หลักของผู้ลงทุน คือ ต้องการอัตราผลตอบแทนที่
 สูงสุดในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (วัดโดยแบบสอบถาม)

INVES หมายถึง ด้านการรับรู้ข่าวสารการลงทุน คาดว่ามีความสัมพันธ์กับการ
 ตัดสินใจเลือกการลงทุนทิศทางบวก กล่าวคือ ผู้ลงทุนที่ได้รับข้อมูล
 ข่าวสารจากสื่อสารสนเทศส่วนบุคคล สื่อการประชุม และสื่อ
 สิ่งพิมพ์ จะทำให้การตัดสินใจเลือกการลงทุนได้รวดเร็วขึ้น
 (วัดโดยแบบสอบถาม)

RISK หมายถึง ด้านความเสี่ยงจากการลงทุน คาดว่ามีความสัมพันธ์กับการ
 ตัดสินใจเลือกการลงทุนทิศทางลบ กล่าวคือ ผู้ลงทุนจะได้รับ
 ผลตอบแทนจริงจากการลงทุน ต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ (วัดโดย
 แบบสอบถาม)

ECON หมายถึง ด้านภาวะเศรษฐกิจ ลงทุน คาดว่ามีความสัมพันธ์กับการ
 ตัดสินใจเลือกการลงทุนทิศทางบวก กล่าวคือ ผู้ลงทุนการ
 คาดการณ์ทิศทางการขยายตัวของเศรษฐกิจ และกำหนด
 อุตสาหกรรมที่คาดว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการขยายตัวของ
 เศรษฐกิจหลักทรัพย์โดยทั่วไปก็น่าจะมีระดับราคาสูงขึ้นตาม
 ไปด้วย (วัดโดยแบบสอบถาม)

POLI หมายถึง ด้านสภาพการเมือง คาดว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ
 เลือกการลงทุนทิศทางลบ กล่าวคือ ความไม่แน่นอนทางการเมืองที่
 เกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ อาจส่งผลกระทบต่อการเงินลงทุน
 โดยตรงจากต่างประเทศ การเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างชาติ

สภาวะความผันผวนทางเศรษฐกิจระยะสั้น รวมถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการค้าตกต่ำลงในภาพรวม (วัดโดยแบบสอบถาม)

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติในการวิเคราะห์

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในแบบสอบถามซึ่งผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว ได้นำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลผลเพื่อค่าสถิติต่างๆ ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัย ทั้งนี้ได้มีการนำค่าสถิติมาใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

3.6.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วย

- ค่าความถี่ (Frequencies) และ ค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งเป็นข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การลงทุน ค่าสถิติที่ใช้ในการบรรยาย

3.6.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) ด้วยโปรแกรมประมวลค่าทางสถิติ (วิภาวี เวทวงศ์, 2545) ดังนี้

3.6.2.1 การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด (Correlation Matrix) โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยเทคนิคของ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin)

3.6.2.2 การสกัดองค์ประกอบขั้นต้น (Factor Extraction) โดยใช้วิธี Component Analysis ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า Principal Component Analysis เกณฑ์การกำหนดจำนวนองค์ประกอบพิจารณาจากค่าไอเกน (Eigen values) มากกว่า 1.0 ขึ้นไป (กลัยา วานิชย์บัญชา, 2544) กำหนดจำนวนตัวประกอบล่วงหน้า ร้อยละของความแปรปรวนสะสม 60% ขึ้นไป

3.6.2.3 การหมุนแกนองค์ประกอบ (Factor Rotation) เพื่อให้ได้องค์ประกอบรวมที่ชัดเจน โดยการหมุนแกนแบบมุมฉาก (Orthogonal) เป็นการหมุนแกนที่ยังคงให้แกนองค์ประกอบตั้งฉากกัน หมายความว่า องค์ประกอบที่ได้เป็นอิสระต่อกัน โดยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax)

3.6.2.4 การให้นำน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loadings) โดยการวิเคราะห์จัดตัวแปรเข้าองค์ประกอบใหม่ ในงานวิจัยนี้เพื่อให้ได้องค์ประกอบที่เหมาะสม จึงคัดเลือกตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตามผลการวิเคราะห์ Rotated Component Matrix ขึ้นต่ำ 0.40 ขึ้นไป

3.6.2.5 การตั้งชื่อองค์ประกอบใหม่ ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบให้สื่อความหมายถึงตัวแปรทั้งหมดในแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งจะได้อภิปรายผลต่อไปในบทที่ 4

3.6.3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation)

3.6.4 วิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic Regression Analysis) โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะได้อภิปรายผลต่อไปในบทที่ 4

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวน” ผู้วิจัยทำการสำรวจความคิดเห็นของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ส่วนกลาง) จำนวน 341 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย และมีกลุ่มประชากรที่ตอบกลับมา จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 78.0 ของที่กำหนดไว้ จากนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา
- 4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการเชิงสำรวจ
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- 4.4 การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

4.1 ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

จากการสำรวจกลุ่มประชากรผู้ลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จำนวน 266 คน จึงนำมาสู่ผลการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ดังต่อไปนี้

4.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้กล่าวถึงข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยอธิบายถึงปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อายุงาน และตำแหน่งในสายงาน ซึ่งใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) พบว่า

ตาราง 4.1 ค่าความถี่ และค่าร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	84	31.6
หญิง	182	68.4
รวม	266	100.0
อายุ		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	106	39.8
31-40 ปี	96	36.1
41 ปีขึ้นไป	64	24.1
รวม	266	100.0
สถานภาพ		
โสด	144	54.1
สมรส	122	45.9
รวม	266	100.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	13	4.9
ปริญญาตรี	201	75.6
ปริญญาโท	52	19.5
รวม	266	100.0
รายได้		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	107	40.2
15,001-35,000 บาท	91	34.2
35,001-บาทขึ้นไป	68	25.6
รวม	266	100.0

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุงาน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	150	56.4
6-10 ปี	116	43.6
รวม	266	100.0
ตำแหน่งงาน		
ด้านปฏิบัติการ	105	39.6
ด้านอำนวยการ	161	60.5
รวม	266	100.0

จากตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.40 โดยมีระดับอายุเฉลี่ย คือมีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปีคิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.61 ตามลำดับ

กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 54.10 รองลงมาคือมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 45.9 โดยศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 75.60 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่จะมีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 40.20 รองลงมาคือมีรายได้ระหว่าง 15,001 - 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.20 ตามลำดับ

กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.40 รองลงมาคือมีอายุงาน 5-10 ปี ตามลำดับ โดยตำแหน่งงานส่วนใหญ่เป็นสายอำนวยการ คิดเป็นร้อยละ 60.50 รองลงมาคือเป็นสายปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 39.50

4.1.2 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและประสิทธิภาพรณรงค์ โดยส่งผลกระทบต่อระดับการตัดสินใจเฉลี่ยของแต่ละด้านสามารถแปลความหมายต่างๆ ได้ดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สภาพแวดล้อมและประสบการณ์การลงทุน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุน	2.51	0.80	ค่อนข้างน้อย
2. ด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน	3.03	0.81	ปานกลาง
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน	2.86	0.72	ปานกลาง
4. ด้านความเสี่ยงการลงทุน	3.14	0.66	ปานกลาง
5. ด้านภาวะเศรษฐกิจ	3.38	0.75	ปานกลาง
6. ด้านสภาพการเมือง	3.30	0.71	ปานกลาง
รวม	3.03	0.74	ปานกลาง

1. ด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุน พบว่าผู้ลงทุนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนหลักทรัพย์ภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 2.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.80 ซึ่งพบว่าผู้ลงทุนมีความรู้ด้านหลักทรัพย์ ตราสารการลงทุนหรือเคยมีประสบการณ์ลงทุนในกองทุนรวม ตราสารหนี้ ตราสารอนุพันธ์อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.06 – 2.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.84 – 1.09

2. ด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน พบว่าผู้ลงทุนต้องการมีเงินก้อนไว้ใช้หลังเกษียณอายุราชการภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 3.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.81 ซึ่งพบว่าผู้ลงทุนต้องการสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและยังคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ได้รับเมื่อเทียบกับระยะเวลาในการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.73 – 3.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 – 1.17

3. ด้านการรับรู้ข่าวสารการลงทุน พบว่าผู้ลงทุนรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนส่วนบุคคลเลี้ยงชีพจากบุคคลใกล้ชิดภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72 ซึ่งพบว่าผู้ลงทุนทราบผลการดำเนินงานและข้อมูลทางการเงินของกองทุนส่วนบุคคลเลี้ยงชีพ หรือการได้รับข่าวสารการลงทุนผ่านทางสำนักงาน บริษัทจัดการกองทุน คณะกรรมการกองทุน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.66-3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81-0.91

4. ด้านความเสี่ยงการลงทุน พบว่าผู้ลงทุนมีความกังวลผลกระทบจากปัจจัยภายนอกที่อาจจะส่งผลกระทบต่อกองทุนภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 3.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 ซึ่งพบว่าผู้ลงทุนมีความกังวลจากความผันผวนของราคาหลักทรัพย์ หรือความเสี่ยงจากการลงทุนและการตัดสินใจที่ผิดพลาดจากคณะผู้บริหารกองทุนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.0-3.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80-0.91

5. ด้านภาวะเศรษฐกิจ พบว่าผู้ลงทุนมีความกังวลเรื่องเศรษฐกิจภายในประเทศภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 ซึ่งพบว่าผู้ลงทุนยังให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจโลก การขยายตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศหรือการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยตลอดจนการเคลื่อนย้ายเงินทุนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.22-3.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84-0.88

6. ด้านสภาพการเมือง พบว่าผู้ลงทุนให้ความสำคัญในเรื่องความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 ซึ่งพบว่าผู้ลงทุนยังให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องของรัฐบาลและความขัดแย้งทางการเมืองหรือการเปลี่ยนแปลงนโยบายและคณะรัฐมนตรีอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.14-3.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80-84

จากตาราง 4.2 พบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การลงทุนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมากที่สุดคือ ด้านภาวะเศรษฐกิจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 รองลงมาคือด้านสภาพการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 ด้านความเสี่ยงการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 ด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ด้านการรับรู้ข่าวสารการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 และด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุนอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

การตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบว่ามีข้อมูลที่ได้มานั้นมีความสัมพันธ์อย่างเพียงพอต่อการวิเคราะห์องค์ประกอบหรือไม่ โดยพิจารณาค่าความเหมาะสมของข้อมูล คือค่าสถิติของไคเซอร์-ไมเยอร์-โอล์คิน (KMO) และค่าสถิติของบาร์ทเลทท์ (Bartlett's Test of Sphericity) ดังตาราง 4.3

ตาราง 4.3 ค่าสถิติของไคเซอร์-ไมเยอร์-โอล์คิน (KMO) และค่าสถิติของบาร์ทเลทท์ (Bartlett's Test of Sphericity)

ค่าสถิติ	ผล
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	0.901
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square
	df
	Sig.
	6,321.787
	496
	0.000

จากตาราง 4.3 พบว่า ค่าสถิติ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.901 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลทั้งหมดและตัวแปรต่างๆ นั้น มีความสัมพันธ์กันดีสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha < 0.01$ และจากค่าสถิติของบาร์ทเลทท์ (Bartlett's Test of Sphericity) มีค่าเท่ากับ 6,321.787 ซึ่งมีนัยสำคัญแสดงทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า เมตริกสหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น เมตริกสหสัมพันธ์จึงเหมาะสมที่จะใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป

ตาราง 4.4 จำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ค่าร้อยละของความแปรปรวน และค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสมในแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ค่าไอเกน	ค่าร้อยละของ	
		ความแปรปรวน	ความแปรปรวนสะสม
1	10.370	32.406	32.406
2	5.525	17.267	49.673
3	2.458	7.681	57.354
4	1.810	5.656	63.010
5	1.277	3.991	67.001
6	1.121	3.503	70.504
7	.986	3.080	73.585
8	.748	2.337	75.922
9	.707	2.208	78.130
10	.597	1.865	79.995
11	.573	1.791	81.786
12	.531	1.660	83.446
13	.511	1.597	85.043
14	.476	1.488	86.531
15	.440	1.375	87.906
16	.362	1.130	89.036
17	.343	1.070	90.107
18	.316	.988	91.095
19	.310	.968	92.063
20	.286	.893	92.956
21	.277	.865	93.822
22	.254	.793	94.615
23	.245	.764	95.379
24	.223	.697	96.075
25	.217	.678	96.754
26	.182	.568	97.321
27	.179	.559	97.880
28	.169	.527	98.407
29	.149	.467	98.874
30	.132	.413	99.287
31	.129	.402	99.689
32	.100	.311	100.000

Extraction Method: Principal Component Analysis.

จากตาราง 4.4 จากการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Principal Component Analysis) พบว่า ได้องค์ประกอบทั้งหมด 6 องค์ประกอบ มีค่าพิสัยของค่าไอเกน (Eigenvalues) อยู่ระหว่าง 1.121 – 10.370 และมีค่าแปรปรวนสะสมร้อยละ 70.504

ตาราง 4.5 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแบบสอบถาม โดยวิธีแวนแมกซ์ (Varimax)

ข้อคำถาม	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					
	1	2	3	4	5	6
1.1				.678		
1.2				.578		
1.3				.820		
1.4				.898		
1.5				.838		
2.1			.548			
2.2			.730			
2.3			.706			
2.4			.814			
2.5			.778			
2.6			.793			
3.1		.676				
3.2		.791				
3.3		.817				
3.4		.784				
3.5		.801				
3.6		.711				
4.1						.439
4.2						.540
4.3						.725
4.4						.659
5.1	.835					
5.2	.838					
5.3	.825					
5.4	.861					
5.5	.825					
6.1					.663	
6.2					.662	
6.3					.678	
6.4					.698	
6.5					.688	

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

จากตาราง 4.5 พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกนด้วยแบบมุมฉาก Orthogonal Rotation โดยวิธี Varimax สามารถอธิบายถึงองค์ประกอบของแบบสอบถามในการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้ทั้งหมด 6 องค์ประกอบโดยพิจารณาความเหมาะสมจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่าเกิน 0.40 โดยสามารถอธิบายความหมายขององค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบได้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 มีทั้งหมด 6 ตัวแปร ได้แก่ข้อ 5.1, 5.2, 5.3, 5.4, 5.5 และ 5.6 มีค่าพิสัยของน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.757-0.861 จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า "ด้านภาวะเศรษฐกิจ"

องค์ประกอบที่ 2 มีทั้งหมด 6 ตัวแปร ได้แก่ข้อ 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.5 และ 3.6 มีค่าพิสัยของน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.676-0.817 จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า "ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน"

องค์ประกอบที่ 3 มีทั้งหมด 6 ตัวแปร ได้แก่ข้อ 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5 และ 2.6 มีค่าพิสัยของน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.548 -0.814 จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า "ด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน"

องค์ประกอบที่ 4 มีทั้งหมด 5 ตัวแปร ได้แก่ข้อ 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 และ 1.5 มีค่าพิสัยของน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.578-0.898 จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า "ด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุน"

องค์ประกอบที่ 5 มีทั้งหมด 5 ตัวแปร ได้แก่ข้อ 6.1, 6.2, 6.3, 6.4 และ 6.5 มีค่าพิสัยของน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.662-0.698 จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า "ด้านสภาพการเมือง"

องค์ประกอบที่ 6 มีทั้งหมด 4 ตัวแปร ได้แก่ข้อ 4.1, 4.2, 4.3 และ 4.4 มีค่าพิสัยของน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.439-0.725 จึงเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า "ด้านความเสี่ยงการลงทุน"

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ จากตัวแปร 32 ตัว มีค่าสถิติ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.901 ซึ่งมีความมากกว่า 0.5 แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลทั้งหมดและตัวแปรต่างๆ นั้น มีความสัมพันธ์กันดีสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ และจากค่าสถิติของบาร์ทเลทท์ (Bartlett's Test of Sphericity) พบว่า ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) ที่ใช้ในการทดสอบมีค่าเท่ากับ 6,321.787 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า เมตริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น เมตริกซ์สหสัมพันธ์ จึงเหมาะสมที่จะใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป ในการสกัดองค์ประกอบ ได้ทำการสกัดองค์ประกอบสำคัญ

(Principal Component Analysis) ซึ่งผู้วิจัยทำการหมุนแกนองค์ประกอบและพบว่า ได้องค์ประกอบทั้งหมด 6 องค์ประกอบ มีค่าพิสัยของค่าไอเกน (Eigen values) อยู่ระหว่าง 1.121 – 10.370 และมีค่าแปรปรวนสะสมร้อยละ 70.504 ซึ่งค่าน้ำหนักองค์ประกอบหลังจากการหมุนแกนแบบมุมฉาก Orthogonal Rotation โดยวิธี Varimax สามารถอธิบายถึงองค์ประกอบของแบบสอบถามในการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยพิจารณาความเหมาะสมจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่าเกิน 0.40 ได้ทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1); ด้านภาวะเศรษฐกิจ 2); ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน 3); ด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน 4); ด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุน 5); ด้านสภาพการเมืองและ 6) ด้านความเสี่ยงการลงทุน

4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงความสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ดังแสดงในตาราง 4.6

ตาราง 4.6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงความสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

	KNOW	ROI	INVES	RISK	ECON	POLI
Mean ($\bar{X}$)	2.512	3.033	2.864	3.146	3.386	3.307
S.D.	0.800	0.811	0.726	0.669	0.757	0.714
KNOW	1.000					
ROI	.336**	1.000				
INVES	.462**	.500**	1.000			
RISK	.180**	.322**	.318**	1.000		
ECON	.056	.199**	.220**	.664**	1.000	
POLI	.149*	.210**	.260**	.598**	.724**	1.000

*** $\alpha = 0.001$; ** $\alpha = 0.01$; * $\alpha = 0.05$

จากตาราง 4.6 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระ (KNOW – POLI) ที่ต่ำสุดคือ (r POLI, ECON = 0.056 ; $\alpha > 0.05$) อธิบายได้ว่าด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับด้านภาวะเศรษฐกิจน้อยที่สุดแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากค่าความสัมพันธ์เข้าใกล้ 0 รวมถึงความเชื่อมั่นเกินกว่า 95 % และความสัมพันธ์สูงสุดคือ (r ECON, POLI = 0.724 ; $\alpha < 0.01$) อธิบายได้ว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับด้านสภาพการเมืองมากที่สุด ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% เนื่องจาก ค่าความสัมพันธ์เข้าใกล้ 1

4.4 การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

การทดสอบสมการโครงสร้างว่ามีความเหมาะสมหรือไม่นั้น ต้องอาศัยค่าสถิติเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์เพื่อที่จะทำให้ทราบว่าสมการโครงสร้างนี้มีความเหมาะสมในการนำมาใช้พยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมากน้อยเพียงใด ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของสมการแสดงในตาราง 4.7 ดังนี้

ตาราง 4.7 ค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของสมการ

	Chi-square	df	Sig.
Hosmer and Lemeshow Test (Step 1 Model)	0.447	8	1.000
Omnibus Test of Model Coefficients (Step 1)	71.547	13	0.000
-2 Log likelihood = 32.290			
Cox & Snell R Square = 0.236			
Nagelkerke R Square = 0.730			

จากตาราง 4.7 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของสมการ (Model) พบว่า

4.4.1 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ Hosmer and Lemeshow Test ที่มีการแจกแจงแบบไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่ามีค่า Sig= 0.447 ; $\alpha < 0.05$ แสดงให้เห็นว่าสมการที่ได้มีความเหมาะสมในการพยากรณ์การตัดสินใจ

4.4.2 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ Omnibus Test of Model Coefficients ที่มีการแจกแจงแบบไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่ามีค่า Sig= 71.547 ; $\alpha < 0.001$ แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต้นอย่างน้อย 1 ตัวมีความสามารถในการพยากรณ์ค่าความแตกต่างตัวแปรตามได้ ดังนั้น จึงสรุปว่าแบบสมการถดถอยโลจิสติกเชื่อถือได้

4.4.3 จากค่าสถิติทดสอบความเหมาะสมของ Logistic Model โดยพิจารณาจากค่า -2Log likelihood มีค่าเท่ากับ 32.290 ซึ่งมีค่าน้อยหรือเข้าใกล้ศูนย์ แสดงให้เห็นว่า Model นี้มีความเหมาะสม

และหากพิจารณาจาก Cox & Snell R Square ที่มีค่าเท่ากับ 0.236 และ ค่า Nagelkerke R Square ที่มีค่าเท่ากับ 0.730 ซึ่งค่า Nagelkerke R Square นี้เรียกว่า Pseudo R² ซึ่งบอกถึงสัดส่วนหรือร้อยละของตัวแปรที่สามารถใช้อธิบายความผันแปรของสมการถดถอยโลจิสติกได้ โดยผลการวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่า ค่า Pseudo R² เท่ากับ 0.730 ซึ่งสามารถใช้อธิบายได้ว่าตัวแปรอิสระทั้ง 13 ตัว สามารถอธิบายความผันแปรของการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้ร้อยละ 73.00

4.4.4 จากการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของสมการ โดยการเปรียบเทียบค่าที่พยากรณ์ได้กับค่าจริง ซึ่งกำหนดค่า Cut value เท่ากับ 0.5 หรือประมาณ chance = 62.50 % Hair et al. (2010) จะได้เปอร์เซ็นต์ของการพยากรณ์ถูกต้องดังตาราง 4.7

ตาราง 4.8 เปอร์เซ็นต์ของการพยากรณ์ถูกต้องของสมการถดถอยโลจิสติก

ค่าที่สังเกตได้	การตัดสินใจ		เปอร์เซ็นต์ความถูกต้อง
	ตาสารหนี้	ตราสารทุน	
เลือกลงทุนในตราสารหนี้ (RRAF_GFF)	7	6	53.8
เลือกลงทุนในตราสารทุน (RRAF_EQF)	4	249	98.4
เปอร์เซ็นต์รวม			96.2

a. The cut value is .500 ; chance 62.50 %

จากตาราง 4.7 เป็นผลการตรวจสอบว่า model มีความเหมาะสมโดยการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์กับค่าจริง โดยค่า cut value = 0.500 ดังนั้น chance = 62.50 พบว่าค่าความจริง (96.2) > chance (62.50) แสดงให้เห็นว่าข้อมูลการพยากรณ์มีความน่าเชื่อถือ โดยสามารถอธิบายผลได้ ดังนี้

1. พบว่าข้อมูลจริงของพนักงานที่ตัดสินใจลงทุนในตราสารหนี้ จำนวน 13 คน แต่เมื่อใช้สมการจะสามารถพยากรณ์ว่าเป็นพนักงานที่ลงทุนในตราสารหนี้ จำนวน 7 คน นั่นคือพยากรณ์ได้ถูกต้อง $(7/13)*100= 53.8 \%$

2. พบว่าข้อมูลจริงของพนักงานที่ตัดสินใจลงทุนในตราสารทุน จำนวน 253 คน แต่เมื่อใช้สมการจะสามารถพยากรณ์ว่าเป็นพนักงานที่ลงทุนในตราสารทุน จำนวน 249 คน นั่นคือพยากรณ์ได้ถูกต้อง $(249/253)*100= 98.4\%$

ในภาพรวมพบว่ามีเปอร์เซ็นต์รวมของการพยากรณ์ถูกต้องเท่ากับร้อยละ 96.2 % ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าสมการถดถอยโลจิสติกนี้สามารถนำมาใช้พยากรณ์โอกาสที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้อย่างถูกต้องประมาณร้อยละ 96.2

ดังนั้นในภาพรวมสรุปได้ว่าสมการโครงสร้างที่ใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกนี้มีความเหมาะสมในระดับที่ยอมรับได้ โดยสมการถดถอยโลจิสติกที่มีตัวแปรทั้ง 13 ตัว สามารถนำมาใช้อธิบายความผันแปรของการตัดสินใจในการเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้ร้อยละ 73.0 และยังสามารถนำมาใช้พยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์การตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้อย่างถูกต้องประมาณร้อยละ 96.2

4.4.5 การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกจะประมาณค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติก (B)

ในสมการด้วยวิธีโลคัลลิฮูดสูงสุด (Maximum Likelihood) และอาศัยค่าสถิติอื่นๆ มาช่วยในการวิเคราะห์ เช่น ค่า Exp(B) และค่า Pseudo R² เป็นต้น การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกจะนำตัวแปรอิสระทั้ง 13 ตัวเข้าสมการโดยใช้เทคนิคการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยวิธี Enter²

ตาราง 4.9 ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

ตัวแปร	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
SEX	5.597	2.266	6.101	1	.014*	269.637
AGE	-3.276	1.556	4.436	1	.035*	.038
STA	1.979	1.842	1.154	1	.283	7.236
EDU	8.310	3.170	6.874	1	.009**	4063.603
INC	.936	1.299	.519	1	.471	2.550
WORK	2.879	2.405	1.433	1	.231	17.799
POD	-2.011	1.306	2.371	1	.124	.134
Know	-7.168	2.551	7.897	1	.005**	.001
ROI	3.058	1.405	4.736	1	.030*	21.280
Inves	2.311	1.651	1.959	1	.162	10.086
Risk	5.627	2.265	6.170	1	.013*	277.722
Econ	-7.850	2.863	7.519	1	.006**	.000
Poli	7.680	2.624	8.568	1	.003**	2163.575
Constant	-26.977	9.767	7.629	1	.006	.000

** $\alpha = 0.01$; * $\alpha = 0.05$

จากตาราง 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 13 ตัว กับตัวแปรตามคือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในตราสารทุน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาว่า Significance ของการทดลองทำให้ทราบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 8 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา ด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุน ด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน ด้านความเสี่ยงจากการลงทุน ด้านภาวะเศรษฐกิจ และด้านสภาพการเมือง ส่วนตัวแปร สถานภาพ รายได้ อาชีพงาน ตำแหน่งงาน และด้านการรับรู้ข่าวสารการลงทุน พบว่าไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่อย่างไร

ตาราง 4.10 ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกด้านสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ลงทุน

ตัวแปร	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
TOTAL	1.723	.557	9.568	1	.002**	5.599
Constant	-1.932	1.510	1.637	1	.201	.145

** $\alpha = 0.01$; * $\alpha = 0.05$

จากตาราง 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ลงทุนกับตัวแปรตามคือ โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในตราสารทุน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่า Significance ของการทดลองทำให้ทราบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

และจากตาราง 4.9 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์โลจิสติก (B) และค่า Exp(B) ที่คำนวณได้สามารถนำมาเขียนเป็นสมการถดถอยโลจิสติก สามารถอธิบายได้ดังนี้

$$\text{Prob (RRF\_GFF)} = \frac{e^{\beta_0 + \beta_1(\text{SEX}) + \beta_2(\text{AGE}) + \beta_3(\text{STA}) + \beta_4(\text{EDU}) + \beta_5(\text{INC}) + \beta_6(\text{WORQ}) + \beta_7(\text{POS}) + \beta_8(\text{Know\_Total}) + \beta_9(\text{RoiTotal}) + \beta_{10}(\text{InvestTotal}) + \beta_{11}(\text{RiskTotal}) + \beta_{12}(\text{EconTotal}) + \beta_{13}(\text{PoliTotal})}}{1 + e^{-W}}$$

$$\text{Prob (RRF\_GFF)} = 1 - \text{Prob (RRAF\_EQF)}$$

แทนค่า

$$\begin{aligned} \text{โอกาสที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนในตราสารทุน} &= -26.977 + 5.597 (\text{SEX}) - 3.276 (\text{AGE}) + 8.310 \\ & (\text{EDU}) - 7.168 (\text{Know}) + 3.058 (\text{Roi}) + 5.627 \\ & (\text{Risk}) - 7.850 (\text{Econ}) + 7.680 (\text{Poli}) \end{aligned}$$

Enter หมายถึง เทคนิคการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยวิธี Enter เป็นเทคนิคการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยในขั้นตอนเดียว ซึ่งวิธีนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าตัวอิสระตัวใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือควรอยู่ในสมการถดถอยโลจิสติก โดยพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบหรือค่า Significance ของสถิติทดสอบ

1. ตัวแปรเพศ (SEX) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุน (RRAF_EQF) เนื่องจาก ค่า B^1 ของตัวแปรนี้มีค่าเท่ากับ 5.597 ซึ่งมีค่าเป็นบวก และมีค่า $\text{Exp}(B)$ หรือค่า e^{b^1} เท่ากับ 269.637 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าค่า (SEX) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยควบคุมตัวแปรพยากรณ์ที่เหลือจะทำให้ Odds ratio³ เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุนจะเพิ่มขึ้น

2. ตัวแปรอายุ (AGE) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุน (RRAF_EQF) เนื่องจาก ค่า B^1 ของตัวแปรนี้มีค่าเท่ากับ -3.276 ซึ่งมีค่าเป็นลบ และมีค่า $\text{Exp}(B)$ หรือค่า e^{b^1} เท่ากับ 0.038 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าค่า (AGE) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยควบคุมตัวแปรพยากรณ์ที่เหลือจะทำให้ Odds ratio³ ลดลง ซึ่งแสดงว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุนจะลดลง

3. ตัวแปรระดับการศึกษา (EDU) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุน (RRAF_EQF) เนื่องจาก ค่า B^1 ของตัวแปรนี้มีค่าเท่ากับ 8.310 ซึ่งมีค่าเป็นบวก และมีค่า $\text{Exp}(B)$ หรือค่า e^{b^1} เท่ากับ 4,063.603 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าค่า (EDU) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยควบคุมตัวแปรพยากรณ์ที่เหลือจะทำให้ Odds ratio³ เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุนจะเพิ่มขึ้น

4. ตัวแปรด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุน (KNOW) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุน (RRAF_EQF) เนื่องจาก ค่า B^1 ของตัวแปรนี้มีค่าเท่ากับ -7.168 ซึ่งมีค่าเป็นลบ และมีค่า $\text{Exp}(B)$ หรือค่า e^{b^1} เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าค่า (KNOW) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยควบคุมตัวแปรพยากรณ์ที่เหลือจะทำให้ Odds ratio³ ลดลง ซึ่งแสดงว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุนจะลดลง

Odds หรือ Odd Ratio³ คือ ค่า e^b หรือ $\text{Exp}(B)$ ค่านี้เป็นอัตราส่วนระหว่าง Odds ของเหตุการณ์ ซึ่งจะสามารถใช้ทำนายตัวแปรอิสระที่กำลังพิจารณาได้ โดยสมมติให้ตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ มีค่าคงที่ ซึ่งตัวแปรอิสระตัวนั้นจะสามารถอธิบายอัตราส่วนหรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจว่าจะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจเพิ่มขึ้นหรือลดลง ถ้า e^b มีค่ามากกว่า 1 แสดงว่าค่า Odds เพิ่มขึ้น หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจเพิ่มมากขึ้น หรือถ้า e^b มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าค่า Odds ลดลง หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจลดลง และถ้าค่า e^b มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าค่า Odds ไม่เพิ่มขึ้นหรือไม่ลดลง ซึ่งแสดงว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจไม่เพิ่มขึ้นหรือไม่ลดลง

5. ตัวแปรด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน (ROI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุน (RRAF_EQF) เนื่องจาก ค่า B^1 ของตัวแปรนี้มีค่าเท่ากับ 3.058 ซึ่งมีค่าเป็นบวก และมีค่า $\text{Exp}(B)$ หรือค่า e^{b^1} เท่ากับ 21.280 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าค่า (ROI) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยควบคุมตัวแปรพยากรณ์ที่เหลือจะทำให้ Odds ratio³ เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุนจะเพิ่มขึ้น

6. ตัวแปรด้านความเสี่ยงจากการลงทุน (RISK) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุน(RRAF_EQF) เนื่องจาก ค่า B^1 ของตัวแปรนี้มีค่าเท่ากับ 5.627 ซึ่งมีค่าเป็นบวก และมีค่า $\text{Exp}(B)$ หรือค่า e^{b^1} เท่ากับ 277.722 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าค่า (RISK) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยควบคุมตัวแปรพยากรณ์ที่เหลือจะทำให้ Odds ratio³ เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุนจะเพิ่มขึ้น

7. ตัวแปรด้านภาวะเศรษฐกิจ (ECON) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุน (RRAF_EQF) เนื่องจาก ค่า B^1 ของตัวแปรนี้มีค่าเท่ากับ -7.850 ซึ่งมีค่าเป็นลบ และมีค่า $\text{Exp}(B)$ หรือค่า e^{b^1} เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าค่า (ECON) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยควบคุมตัวแปรพยากรณ์ที่เหลือจะทำให้ Odds ratio³ ลดลง ซึ่งแสดงว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุนจะลดลง

8. ตัวแปรด้านสภาพการเมือง (POLI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุน(RRAF_EQF) เนื่องจาก ค่า B^1 ของตัวแปรนี้มีค่าเท่ากับ 7.680 ซึ่งมีค่าเป็นบวก และมีค่า $\text{Exp}(B)$ หรือค่า e^{b^1} เท่ากับ 2,163.575 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้าค่า (POLI) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย โดยควบคุมตัวแปรพยากรณ์ที่เหลือจะทำให้ Odds ratio³ เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ในการเลือกลงทุนในตราสารทุน จะเพิ่มขึ้น

4.4.6 ผลจากการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง แสดงในตาราง 4.8 พบว่า

4.4.6.1 เพศมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้

ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.2 อายุมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.035 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.3 สถานภาพไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.2.83 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.4 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.5 รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.471 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ไม่มี

กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.10 ด้านการรับรู้ข่าวสารการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.162 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การรับรู้ข่าวสารการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.11 ด้านความเสี่ยงจากการลงทุนมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความเสี่ยงจากการลงทุนมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.12 ด้านภาวะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ภาวะเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.3.4.13 ด้านสภาพการเมืองมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สภาพการเมืองมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนใน

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 4.11 สรุปผลทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมและ
ประสบการณ์การลงทุน

การตัดสินใจเลือกลงทุนฯ	ลงทุนในตราสารหนี้ หรือตราสารทุน		หมายเหตุ
	ปฏิเสธ H_0	ยอมรับ H_1	
เพศ		×	สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
อายุ		×	สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
สถานภาพ		×	สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
ระดับการศึกษา	×		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
รายได้	×		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
อายุงาน	×		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
ตำแหน่งงาน	×		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
ความรู้และประสบการณ์การลงทุน		×	สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน		×	สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน	×		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
ความเสี่ยงการลงทุน		×	สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
ภาวะเศรษฐกิจ		×	สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก
สภาพการเมือง		×	สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก

สรุปผลจากการทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การลงทุน พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานหลัก ประกอบด้วย H1, H2, H3, H8, H9, H11, H12 และ H13 และในขณะที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานหลัก ประกอบด้วย H4, H5, H6, H7 และ H10 ซึ่งจะได้อภิปรายผลต่อไปในบทที่ 5

ความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.6 อายุงานไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.231 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุงานไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.7 ตำแหน่งงานไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.124 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุงานไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.8 ด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้และประสบการณ์การลงทุนมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.4.6.9 ด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุนมีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะเกิดการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงาน สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เนื่องจากมีค่า Significance ของการทดสอบแบบสองด้านเท่ากับ 0.030 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุนมีความสัมพันธ์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ส่วนกลาง) สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของบุคลากรสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ส่วนกลาง) โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 ข้อจำกัดของงานวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย
- 5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หลังจากการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแล้ว สามารถสรุปผลการวิจัย และผลการทดสอบสมมติฐานที่สำคัญ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้ดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ตัวแปร เพศ (SEX) ระดับการศึกษา (EDU) สถานภาพ (STA) มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งสอดคล้องกับศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนของผู้บริโภค ของลักขณา ธนาการกร (2553) กรณีศึกษากองทุนรวมหุ้นระยะยาวของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกสิกรไทย จำกัด ผลการศึกษา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการซื้อกองทุน

5.1.2 ความรู้และประสบการณ์ลงทุน (KNOW) มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อนักลงทุนในการลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้ กรณีศึกษา ธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ของวรรณรดา เพ็ชรดี (2547) โดยพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนก่อนการตัดสินใจลงทุนในระดับมาก นักลงทุนเชื่อว่าระดับของความเสี่ยงและสภาพลักษณะของสถาบันผู้ให้บริการหรือผู้จัดการกองทุน มีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้

5.1.3 ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์การลงทุน (ROI) มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษากองทุนสำรองเลี้ยงชีพของมหาวิทยาลัย : ประสิทธิภาพในการบริหารและการตัดสินใจออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของชัยสุภิกา สุวรรณิน (2557) พบว่า ผลตอบแทนจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของมหาวิทยาลัย เฉพาะปี พ.ศ. 2552 ที่มีผลตอบแทนสูงกว่าผลตอบแทนอ้างอิงตามดัชนีที่กำหนด ส่วนการวัดประสิทธิภาพกองทุนฯ ด้วยค่า Sharpe Ratio พบว่าในปี พ.ศ. 2551-2552 และปี พ.ศ. 2555-2556 มีค่า Sharpe Ratio เป็นบวก ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของมหาวิทยาลัยของบริษัทจัดการ ส่วนความคาดหวังในผลประโยชน์ตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของกองทุน ความเชื่อมั่นในกองทุน และการรับทราบนโยบายส่งเสริมกองทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

5.1.4 ความเสี่ยงการลงทุน (RISK) มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 – 2547 ของสว่างจิต พุ่มมณีกร(2548) ผลการศึกษาพบว่า หุ่นที่มีความเสี่ยงที่เป็นระบบสูงจะมีการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนสูงกว่าอัตราผลตอบแทนของตลาด ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า ความเสี่ยงที่เป็นระบบของหุ้นมีผลต่ออัตราผลตอบแทนโดยตรง การลงทุนจึงต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและภาวะการณ์ของตลาดหลักทรัพย์ควบคู่กันไป

5.1.5 ภาวะเศรษฐกิจ (ECON) มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนที่ผ่านและไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจของสุชาติดา

แสงสุวรรณโรจน์ (2556) พบว่า พฤติกรรมของนักลงทุนที่ไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจให้ความสำคัญกับการกระจายการลงทุนระยะกลางมากกว่านักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ ในการตัดสินใจซื้อขายนักลงทุนที่ไม่เคยผ่านวิกฤตเศรษฐกิจจะเลือกหุ้นยอดนิยม (Most active) มากกว่านักลงทุนที่เคยผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ ส่วนนักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจจะให้ความสำคัญกับหุ้นที่มีปริมาณซื้อขายสูง (Most volume) มากกว่านักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ ปัจจัยในการตัดสินใจซื้อขายหุ้นนักลงทุนที่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคมากกว่านักลงทุนที่ไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ

5.1.6 สภาพการเมือง (POLI) มีความสัมพันธ์กับโอกาสที่จะตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษารูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืนของกฤษฎา สังขมณี (2553) พบว่า ปัจจัยนโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบการลงทุน ดังนั้นในสถานการณ์ปี 2553 ที่ประเทศไทยเกิดปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองรุนแรงมากอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนจนเกิดเป็นการจลาจลและวินาศกรรม ส่งผลเสียต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศไม่น้อยกว่าแสนล้านบาท กระทบอย่างยิ่งต่อภาคบริการโดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวและที่พัก รัฐบาลต้องมีมาตรการออกมาเยียวยาผู้ประกอบการธุรกิจ ตลอดจนจูงใจพนักงานของธุรกิจที่ได้รับผลกระทบที่อยู่ในพื้นที่การชุมนุมในเขตใจกลางเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร และเมืองสำคัญทางการท่องเที่ยวทั่วประเทศ นับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่สอดคล้องกับผลการวิจัยอย่างแท้จริง

5.2 ข้อจำกัดของการวิจัย

5.2.1 จากการเก็บข้อมูลประชากรด้วยแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลแบบสอบถามได้ทั้งหมด อันเนื่องจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรเป็นการย้ายแห่งประเทศไทย และมีพนักงานเกษียณอายุราชการและลาออกจากราชการ

5.2.2 ตัวแปรในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยทดสอบ พบว่า มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งข้อความที่ยังไม่เหมาะสม ทำให้การตอบคำถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมีการโน้มเอียง เช่น ปัจจัยด้านสถานภาพ รายได้ ฯลฯ ซึ่งส่งผลให้ปัจจัยดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในการทดสอบ ถึงแม้ว่าจะได้ทำตามกรอบการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานที่เกี่ยวกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ให้หน่วยงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

5.3.1 ควรให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการลงทุนและความรู้เรื่องกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแก่พนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง อย่างกว้างขวางและจริงจัง เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า พนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ยังไม่เข้าใจว่านโยบายทางเลือกลงทุนในกองทุนตราสารหนี้และตราสารทุนเป็นอย่างไร สิทธิประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือไม่ ผลตอบแทนจากการลงทุนเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไร ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงต้องเร่งให้ความรู้ความเข้าใจรวมถึงการตอบข้อสงสัยด้วยช่องทางต่างๆ เช่น วารสาร แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น อันจะให้พนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีความรู้ความเข้าใจในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ รวมทั้งสร้างความมั่นใจในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมากยิ่งขึ้น

5.3.2 คณะกรรมการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ให้สอดคล้องพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2558 (ฉบับที่ 4)

5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอให้ศึกษาเพิ่มเติม ดังนี้

5.4.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในเขตภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือทุกสังกัดของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อสามารถนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

5.4.2 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดอัตราเงินสะสมของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้พนักงานเงินออมมากขึ้น

5.4.3 ควรศึกษาศึกษาเพิ่มเติมถึงแนวทางการให้ความรู้กับพนักงานในเรื่องการลงทุนในเรื่องความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุน เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้มีความรู้และนำไปใช้ในการลงทุนได้

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544. **การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวแปร**. ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- เพชร ชุมทรัพย์. 2554 **วิเคราะห์งบการเงินหลักและการประยุกต์**. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2532. **จิตวิทยาทั่วไป**. ภาควิชาจิตวิทยา. คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิชา รุจินาม. 2544. **ภาพลักษณ์ของตำรวจทางหลวงในทัศนของผู้ขับขี่รถยนต์บนถนนสายเอเชีย**. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทิพย์วัลย์ สีจันทร์. 2546. **การคิดและการตัดสินใจ**. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, กรุงเทพฯ.
- วิภาพร มาพบสุข. 2545. **จิตวิทยาทั่วไป**. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, กรุงเทพมหานคร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2538. **พฤติกรรมผู้บริโภค**. พัฒนาศึกษา, กรุงเทพฯ.
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2549. **ตลาดเงินและการลงทุนในหลักทรัพย์**. พิมพ์ครั้งที่ 2 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ.
- ชัญญิกา สุวรรณิน. 2557 **กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของมหาวิทยาลัย “ประสิทธิภาพในการบริหารและการตัดสินใจออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. วิทยาการประกันภัยและการบริหารความเสี่ยง. บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธมลวรรณ ศรีคำ. 2550. **“ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทจัดการกองทุนพรีมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร”** สารนิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชน การวัฒนาศิริกุล. 2548 **“ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของลูกค้าธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในกองทุนรวมพรีมาเวสต์ จังหวัดเชียงใหม่”** การค้นคว้าแบบอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ทรรศวรรณ จันท์สาย. 2557. **“ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF กับ บลจ.บัวหลวง : กรณีศึกษาลูกค้าที่ลงทุนผ่านธนาคารกรุงเทพ ในเขตกรุงเทพมหานคร”** การค้นคว้าอิสระ. บัณฑิตศึกษา. มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- พัชราภรณ์ อังปนานนท์. 2549. **“การศึกษาสภาพการดำเนินงาน และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ”** วิทยานิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- รัตนภาพร เสี่ยงลอย. 2546. **“การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร”** บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สว่างจิต พุ่มมณีกร. 2548. **“การวิเคราะห์ความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 – 2547”** วิทยานิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พิเชษฐ โปธิจรรยากุล. 2545. **“การศึกษาความเสี่ยงและผลตอบแทนของกองทุนรวมในประเทศไทย”** การค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิตติพล ชันตยานวงศ์. 2550. **“การเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงในการลงทุนระหว่าง ตราสารหนี้ภาครัฐและตราสารหนี้ภาคเอกชน”** การศึกษาค้นคว้าอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนทรี จีประเสริฐกุล. 2552. **“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร”** บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อรปรียา ศิริมงคล. 2549. **“ความคิดเห็นเกี่ยวกับกองทุนในหลักทรัพย์ของนักศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์”** บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธมลวรรณ จันท์อุไร. 2552. **“พฤติกรรมการออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและประสิทธิภาพการบริหาร จัดการของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งจดทะเบียนแล้ว”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ภัทรวรรณ อ่วมสำอางค์. 2541. **“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานรัฐวิสาหกิจในเขตกรุงเทพมหานคร”** มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณรดา เพ็ชรดี. 2547. **“ปัจจัยที่มีผลต่อนักลงทุนในการลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้กรณีศึกษา ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)”** วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเซ็นต์จอร์จส์.
- สมลักษณ์ บุญโสม. 2550. **“การเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนรวมจำแนกตามนโยบายการลงทุน”** สารนิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาดา แสงสุวรรณโรจน์. 2556. **“การเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนที่ผ่านและไม่ผ่านวิกฤตเศรษฐกิจ”** การศึกษาอิสระ. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. คณะวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวิสาส์ เผ่าเหลืองทอง และปิติ พุทธิบุญ. 2555. **“ทำอย่างไรให้กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตอบโจทย์การออมระยะยาวของคนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ”** รายงานการวิจัย. สถาบันวิจัยเพื่อตลาดทุนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ชิตีพัทธ์ วรรัตน์นิกุล. 2550. **“ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ช่วงปี พ.ศ. 2549”** บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- กฤษฎา สังขมณี . 2553. **“รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน”** มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ลลิตา เอื้ออำนวยการ. 2553. **“ผลกระทบของเหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นระหว่างปี พ.ศ.2550-2553 ต่ออัตราส่วนทางการเงิน”** คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ลักขณา ธนาการกร. 2553. **“ปัจจัยและพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนของผู้บริโภค : กรณีศึกษากองทุนรวมหุ้นระยะยาว”** การศึกษาค้นคว้าอิสระ. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- เมษาคีรี บุญแต่ง. 2548. “พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย” บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ประภัสสร วารีย์ศรี และสุบรรณ เอี่ยมวิจารย์. 2557 “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนใน
กองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อยในประเทศไทย” คณะการบัญชีและการจัดการ.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (1994). Consumer behavior. (5th ed.). Englewood Cliffs,
N. J. Prentice-Hall.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (Online) ประเภทผลตอบแทนจากการลงทุน.
<http://www.set.or.th>, May 26, 2015.
- การวิเคราะห์ความเสี่ยงทางการเมืองและผลกระทบต่อธุรกิจ. (Online) การวิเคราะห์ทาง
การเมือง. <http://www.Sasinconsulting.com>, May 26, 2015.
- การลงทุน. (Online) <https://salamanderr.wordpress.com> November 1, 2015.
- เศรษฐกิจ. (Online) ความหมายการวิเคราะห์เศรษฐกิจ
<http://www.taladhoon.com>, June 23, 2015.
- การลงทุน. (Online) ผลตอบแทนจากการลงทุน.
<http://www.moneymartthai.com>, May 26, 2015.
- กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ. (Online) ความหมาย กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ.
<http://www.cimbPrincipal.co.th>, May 26, 2015.
- ความเสี่ยง. (Online) ความเสี่ยง
<http://www.thaimutualfund.com>, May 26, 2015.
- ปัจจัยพื้นฐานภาวะเศรษฐกิจ. (Online) การวิเคราะห์เศรษฐกิจ.
<http://www.set.or.th>, May 26, 2015.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยง ของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ข้าพเจ้านายสังวร สุ่มมาตย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการเงิน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ สำหรับข้อมูลของท่านจะนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการวิจัยเท่านั้น

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อายุงาน ตำแหน่งงาน

ส่วนที่ 2 สภาพแวดล้อมและประสบการณ์การลงทุน ประกอบด้วย ความรู้และประสบการณ์การลงทุน ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน ความเสี่ยงการลงทุน ภาวะเศรษฐกิจ สภาพการเมือง

ส่วนที่ 3 การตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) หน้าคำตอบที่ท่านเลือกลงในช่องว่าง
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ทำแบบสอบถาม

1. เพศ

- ( ) 1. ชาย ( ) 2. หญิง

2. อายุ

- ( ) 1. อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี ( ) 2. อายุ 31-40 ปี
( ) 3. อายุ 41-50 ปี ( ) 4. อายุ 51-55 ปี
( ) 5. อายุ 56 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

- ( ) 1. โสด ( ) 2. สมรส
( ) 3. หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ ( ) 4. อื่น ๆ โปรดระบุ .....

4. ระดับการศึกษา

- ( ) 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) 2. ปริญญาตรี
( ) 3. ปริญญาโท ( ) 4. ปริญญาเอก

5. รายได้ที่ท่านได้รับในปัจจุบันก่อนหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ต่อเดือน

- ( ) 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ( ) 2. 15,001 - 35,000 บาท
( ) 3. 35,001 - 55,000 บาท ( ) 4. 55,001 - 75,000 บาท
( ) 5. สูงกว่า 75,000 บาท

6. ระยะเวลาที่ท่านปฏิบัติงาน

- ( ) 1. ระยะเวลาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี ( ) 2. ระยะเวลา 5-10 ปี
( ) 3. ระยะเวลา 11-20 ปี ( ) 4. ระยะเวลา 21-30 ปี
( ) 5. ระยะเวลามากกว่า 30 ปีขึ้นไป

7. ตำแหน่งในสายงาน

- ( ) 1. ด้านปฏิบัติการ ( ) 2. สายอำนวยการ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นต่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	ระดับการตัดสินใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ด้านความรู้และประสบการณ์ลงทุน					
1.1 ท่านมีความรู้และความเข้าใจเรื่องการลงทุนในหลักทรัพย์ เช่น หน่วยลงทุน, หุ้นกู้, หุ้นสามัญ, พันธบัตร, รัฐบาล, ตราสารอนุพันธ์					
1.2 ท่านรู้จักตราสารเกี่ยวกับการลงทุน เช่น หน่วยลงทุน, หุ้นกู้, หุ้นสามัญ, พันธบัตรรัฐบาล, ตราสารอนุพันธ์					
1.3 ท่านเคยมีประสบการณ์ลงทุนในกองทุนรวม					
1.4 ท่านเคยลงทุนหรือกำลังลงทุนตราสารหนี้ เช่น หุ้นกู้, ตั๋วแลกเงิน, พันธบัตรรัฐบาล					
1.5 ท่านเคยลงทุนหรือกำลังลงทุนตราสารอนุพันธ์					
2. ด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน					
2.1 ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					
2.2 ผลประโยชน์จากการลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล ได้รับยกเว้นภาษี					
2.3 สามารถคงเงินและขอรับเงินเป็นงวดได้					
2.4 ผลตอบแทนเมื่อเกษียณไม่ต้องเสียภาษี					

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนใน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	ระดับการตัดสินใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
2.5 ผลตอบแทนคุ้มค่าเมื่อเทียบกับระยะเวลา ในการลงทุน					
2.6 มีเงินก้อนใช้หลังเกษียณอายุราชการหรือ ออกจากงาน					
3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน					
3.1 ท่านรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนสำรอง เลี้ยงชีพจากบุคคลใกล้ชิด เช่น เพื่อนๆ ในที่ ทำงาน					
3.2 สำนักงานฯ มีการประชุมชี้แจง หรือเชิญ วิทยากรมาบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกองทุนฯ อยู่เสมอ					
3.3 ท่านได้รับข่าวสารจากสารกองทุนสำรอง เลี้ยงชีพ ทำให้ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกองทุน มากขึ้น					
3.4 ท่านรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนสำรอง เลี้ยงชีพจากบริษัทจัดการกองทุน					
3.5 ท่านรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนสำรอง เลี้ยงชีพจากคณะกรรมการกองทุน					
3.6 ท่านทราบผลการดำเนินงานและข้อมูลทาง การเงินของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอย่างสม่ำเสมอ					

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนใน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	ระดับการตัดสินใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
4. ด้านความเสี่ยงการลงทุน					
4.1 ถ้าเกิดผลกระทบอย่างรุนแรงจากปัจจัย ภายนอก เช่น ความหายนະทางธรรมชาติ หรือ เกิดสงคราม จะส่งผลกระทบต่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ					
4.2 ความผันผวนของราคาหลักทรัพย์ที่ส่งผล กระทบต่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ					
4.3 ความเสี่ยงที่เกิดจากลงทุนในตราสารหนี้ที่ผู้ ออกผิดนัดชำระหนี้หรือผิดเงื่อนไขที่ตกลงไว้					
4.4 ความเสี่ยงที่เกิดจากความล้มเหลวทาง การเงินจากผู้บริหารกองทุนฯ จะส่งผลกระทบต่อ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพฯ					
5. ด้านภาวะเศรษฐกิจ					
5.1 ความผันผวนของเศรษฐกิจภายในประเทศมี ผลต่อการตัดสินใจของท่าน					
5.2 ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกมีผลต่อการ ตัดสินใจของท่าน					
5.3 การขยายตัวของเศรษฐกิจในประเทศมีผล ต่อการตัดสินใจของท่าน					
5.4 เมื่อเศรษฐกิจอยู่ในภาวะถดถอยหรือตกต่ำมี ผลต่อการตัดสินใจของท่าน					
5.5 การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในระบบ เศรษฐกิจ มีผลต่อการตัดสินใจของท่าน					
5.6 การเคลื่อนย้ายเงินทุนจากต่างประเทศมีผล ต่อการตัดสินใจของท่าน					

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนใน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	ระดับการตัดสินใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
6. ด้านสภาพการเมือง					
6.1 ท่านคิดว่าความต่อเนื่องในการดำเนินงาน ของรัฐบาลจะมีผลต่อการตัดสินใจของท่าน					
6.2 ความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศจะมีผลต่อการตัดสินใจของท่าน					
6.3 หากเกิดความขัดแย้งทางการเมืองที่รุนแรง และยืดเยื้อจะมีผลต่อการตัดสินใจของท่าน					
6.4 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบริหาร ประเทศ อาจมีผลต่อการตัดสินใจของท่าน					
6.5 หากเกิดการปรับเปลี่ยนคณะรัฐมนตรี บ่อยครั้งจะมีผลต่อการตัดสินใจของท่าน					

ส่วนที่ 3 การตัดสินใจลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

1. ปัจจุบันท่านเลือกนโยบายการลงทุนประเภทใด

- ( ) 1. นโยบายการลงทุนในตราสารหนี้ (ทางเลือกการลงทุน 1)
- ( ) 2. นโยบายการลงทุนในตราสารทุน (ทางเลือกการลงทุน 2-6)

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่น

Reliability

1. ด้านความรู้และประสบการณ์การลงทุน

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.800	.804	5

2. ด้านผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.829	.830	6

3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการลงทุน

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.827	.827	6

4. ด้านความเสี่ยงจากการลงทุน

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.804	.804	4

5. ด้านเศรษฐกิจ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Exclude d ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.937	.937	6

6. ด้านสภาพการเมือง

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.940	.940	5

ภาคผนวก ค

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

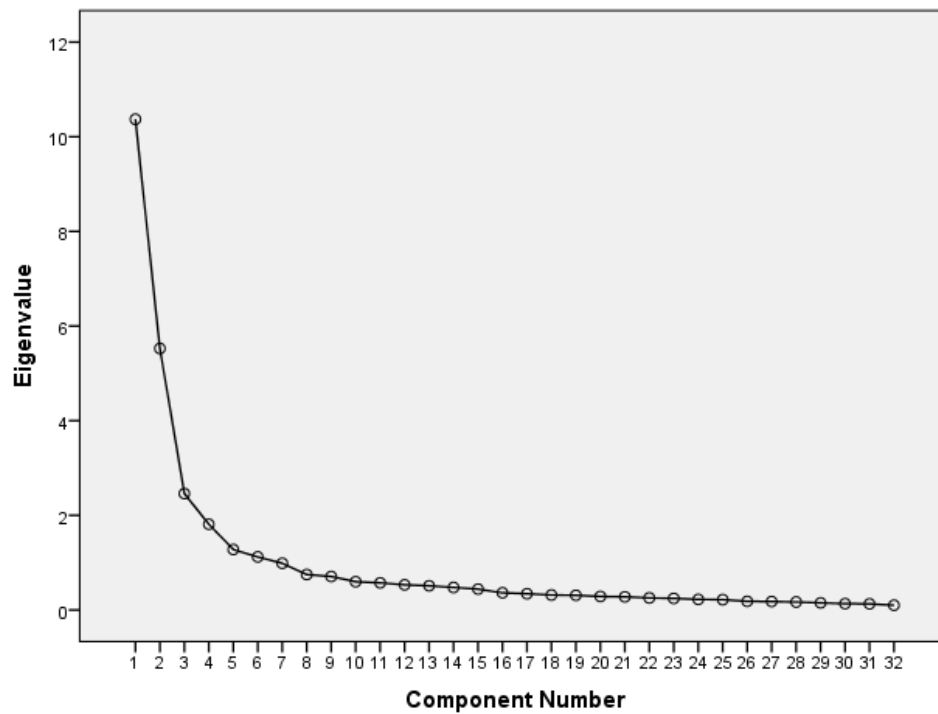
Factor Analysis

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.901
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	6321.787
	df	496
	Sig.	.000

Scree Plot

Total Variance Explained

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	10.370	32.406	32.406	10.370	32.406	32.406	6.318	19.744	19.744
2	5.525	17.267	49.673	5.525	17.267	49.673	4.236	13.237	32.982
3	2.458	7.681	57.354	2.458	7.681	57.354	3.609	11.279	44.260
4	1.810	5.656	63.010	1.810	5.656	63.010	3.558	11.117	55.378
5	1.277	3.991	67.001	1.277	3.991	67.001	2.933	9.167	64.544
6	1.121	3.503	70.504	1.121	3.503	70.504	1.907	5.960	70.504
7	.986	3.080	73.585						
8	.748	2.337	75.922						
9	.707	2.208	78.130						
10	.597	1.865	79.995						
11	.573	1.791	81.786						
12	.531	1.660	83.446						
13	.511	1.597	85.043						
14	.476	1.488	86.531						
15	.440	1.375	87.906						
16	.362	1.130	89.036						
17	.343	1.070	90.107						
18	.316	.988	91.095						
19	.310	.968	92.063						
20	.286	.893	92.956						
21	.277	.865	93.822						
22	.254	.793	94.615						
23	.245	.764	95.379						
24	.223	.697	96.075						
25	.217	.678	96.754						
26	.182	.568	97.321						
27	.179	.559	97.880						
28	.169	.527	98.407						
29	.149	.467	98.874						
30	.132	.413	99.287						
31	.129	.402	99.689						
32	.100	.311	100.000						

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotated Component Matrix^a

	Component					
	1	2	3	4	5	6
KNOW1	-.013	.347	.108	.678	.203	.199
KNOW2	.019	.357	.163	.578	.270	.174
KNOW3	.066	.249	.102	.820	-.072	.006
KNOW4	-.024	.108	.060	.898	.041	.015
KNOW5	-.084	.065	.047	.838	-.022	-.002
ROI1	.269	.205	.548	.375	-.181	-.160
ROI2	.217	.232	.730	.276	.018	-.105
ROI3	-.025	.202	.706	.238	-.012	.072
ROI4	.011	.212	.814	-.022	-.001	.089
ROI5	-.009	.171	.778	.044	.185	.190
ROI6	.102	.142	.793	-.101	.168	.168
INVES1	.052	.676	.154	.089	.136	.233
INVES2	.111	.791	.186	.242	-.067	-.112
INVES3	.125	.817	.205	.154	.025	.076
INVES4	.045	.784	.208	.279	.107	-.010
INVES5	.028	.801	.125	.234	.062	.008
INVES6	.182	.711	.205	-.015	.082	.132
RISK1	.396	.223	.149	.004	.300	.439
RISK2	.513	.144	.108	.000	.139	.540
RISK3	.330	.076	.121	.213	.039	.725
RISK4	.466	.046	.140	.036	.140	.659
ECON 1	.835	.121	.001	-.044	.150	.235
ECON 2	.838	.116	-.016	-.017	.145	.194
ECON 3	.825	.082	.055	-.032	.236	.157
ECON 4	.861	.017	.084	-.015	.202	.116
ECON 5	.825	.056	.064	.010	.212	.060
ECON6	.757	.065	.140	.034	.237	.097
POLI1	.521	.103	.035	.092	.663	.101
POLI2	.579	.149	.077	.059	.662	.057
POLI3	.543	.060	.033	.046	.678	.125
POLI4	.514	.094	.066	.079	.698	.066
POLI5	.351	.052	.100	.022	.688	.111

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.^a

a. Rotation converged in 7 iterations.

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก

Logistic Regression

Omnibus Tests of Model Coefficients

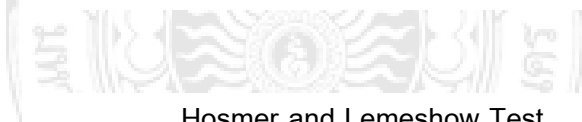
		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	71.547	13	.000
	Block	71.547	13	.000
	Model	71.547	13	.000

Model Summary

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	32.290 ^a	.236	.730

a. Estimation terminated at iteration number 11 because parameter estimates changed by less than .001.

Hosmer and Lemeshow Test

Step	Chi-square	df	Sig.
1	.447	8	1.000

Classification Table^a

Observed		Predicted		
		Decision (Y1)		Percentage Correct
		0	1	
Step 1	Decision (Y1) 0	7	6	53.8
	1	4	249	98.4
Overall Percentage				96.2

a. The cut value is .500

Variables in the Equation

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 1 ^a เพศ	5.597	2.266	6.101	1	.014	269.637
อายุ	-3.276	1.556	4.436	1	.035	.038
สถานภาพ	1.979	1.842	1.154	1	.283	7.236
ระดับการศึกษา	8.310	3.170	6.874	1	.009	4063.603
รายได้	.936	1.299	.519	1	.471	2.550
อายุงาน	2.879	2.405	1.433	1	.231	17.799
ตำแหน่งงาน	-2.011	1.306	2.371	1	.124	.134
ความรู้และประสบการณ์การลงทุน	-7.168	2.551	7.897	1	.005	.001
ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน	3.058	1.405	4.736	1	.030	21.280
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	2.311	1.651	1.959	1	.162	10.086
ความเสี่ยงจากการลงทุน	5.627	2.265	6.170	1	.013	277.722
ภาวะเศรษฐกิจ	-7.850	2.863	7.519	1	.006	.000
สภาพการเมือง	7.680	2.624	8.568	1	.003	2163.575
Constant	-26.977	9.767	7.629	1	.006	.000

a. Variable(s) entered on step 1: เพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, รายได้, อายุงาน, ตำแหน่งงาน, ความรู้และประสบการณ์การลงทุน, ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์จากการลงทุน, การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร, ความเสี่ยงจากการลงทุน, ภาวะเศรษฐกิจ, สภาพการเมือง.

ประวัติการศึกษาและทำงาน

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสังวร สุ่มมาตย์	
วัน เดือน ปีเกิด	7 ธันวาคม 2528	
สถานที่เกิด	จังหวัดร้อยเอ็ด	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	วิทยาลัยธรรมาดา เทคโนโลยีร้อยเอ็ด	พ.ศ. 2549
บัญชีบัณฑิต	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	พ.ศ. 2551
การทำงานปัจจุบัน		
พ.ศ. 2553	นักวิชาการตรวจสอบบัญชี สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัดบุรีรัมย์	
พ.ศ.2555	นักวิชาการตรวจสอบบัญชี สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัดร้อยเอ็ด	
พ.ศ.2555 - ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดร้อยเอ็ด	

